

ESTUDI SOBRE L'ESTAT DE COMPLIMENT DELS ACORDS SIGNATS PEL GOVERN ESPANYOL AMB LES INSTITUCIONS COMUNITÀRIES SOBRE L'ÚS DE LA LLENGUA CATALANA EN EL SEU SÍ

Introducció

Els intents per assolir el reconeixement de la llengua catalana a les institucions de la Unió Europea (UE) es remunten a la mateixa data d'accés de l'Estat espanyol a l'aleshores Comunitat Econòmica Europea (CEE), l'any 1986. Més de vint anys després, encara no s'ha aconseguit l'objectiu d'oficialitzar la llengua catalana a la UE i els tímids avenços jurídics que s'han produït, la majoria en els darrers quatre anys, no està clar que s'estiguin respectant en la seva totalitat.

El primer reglament que la CEE va aprovar, l'any 1958, és el que estableix el règim lingüístic de les seves institucions, és a dir el que defineix quines són les llengües oficials de la UE. Des de la seva aprovació, el Reglament 1/1958 (annex 1) s'ha reformat en un mínim de 6 ocasions: cada vegada que s'ha produït una ampliació de la UE i ha calgut oficialitzar una nova llengua. De fet, també va reformar-se el 2005, per donar cabuda a una nova llengua oficial a petició d'un antic Estat membre: la República d'Irlanda sol·licitava –i aconseguia– l'oficialització del gaèlic o irlandès.

La modificació del Reglament 1/58, és a dir del règim lingüístic de la UE, tan sols requereix dues condicions: que ho demani un Estat membre i que ho aprovin tota la resta.

Quan, l'any 1986, l'Estat espanyol va accedir a la CEE, tan sols va sol·licitar l'oficialització del castellà a les institucions europees (oblidant la resta de llengües oficials en una part de l'Estat). Les peticions fetes des de Catalunya o des d'altres territoris de llengua catalana, gallega o basca, per tal de negociar l'oficialització d'aquestes llengües a la UE han estat desestimades al·legant la manca de consens entre els Estats membres. Tot i així, l'Estat espanyol ha votat favorablement la reforma del Reglament 1/58 cada vegada que un nou Estat s'ha adherit a la Unió i ha calgut ampliar el règim lingüístic de la UE, o quan el Govern de la República d'Irlanda (membre de la UE des de 1973) va demanar d'oficialitzar el gaèlic, l'any 2005. Avui dia, després de la darrera ampliació de la Unió a Bulgària i Romania (gener de 2007), fet que va comportar l'oficialització del búlgar i el romanès, la Unió Europea compta amb 23 llengües oficials.

No hi ha cap constància que l'Estat espanyol hagi sol·licitat mai la reforma del Reglament 1/58 per tal d'oficialitzar el català, el basc i el galleg a nivell comunitari.

Tot i això, a partir de l'any 2004, el Govern espanyol ha negociat alguns tímids avenços en el reconeixement comunitari de les llengües cooficials de l'Estat. Així, l'any 2004 va aconseguir un acord perquè els Tractats comunitaris preveïessin la seva traducció a les llengües cooficials d'un Estat membre, sempre que aquest ho sol·liciti i es faci càrrec de la traducció i de les despeses que es puguin generar. La mesura, encaminada a donar resposta a una vella petició dels Governos català, balear i basc, sempre depèn, però, de la voluntat del Govern de torn, no esmenta explícitament el nom de les llengües cooficials existents a l'Estat espanyol i, en tot cas, les esmentades traduccions no tenen validesa jurídica.

Posteriorment, l'any 2005, el Govern espanyol va aconseguir que el Consell Europeu obrís la porta a un ús limitat de les llengües cooficials de l'Estat a les institucions comunitàries. En concret, s'obria la porta a la traducció i publicació en aquestes llengües dels actes legislatius més rellevants (aquells aprovats pel Parlament Europeu i pel Consell), al seu ús oral en les sessions del Consell i de la resta d'institucions i òrgans de la UE i a la seva utilització en les relacions escrites entre els ciutadans espanyols i les institucions i òrgans de la UE. En tot cas, l'acord calia desplegar-lo per mitjà de sengles acords administratius entre el Regne d'Espanya i cada institució o òrgan de la Unió. El propi Consell Europeu preveia que tots els costos que es derivessin de l'aplicació dels acords anirien a càrrec de l'Estat sol·licitant.

Des d'aleshores, el Consell de la UE, la Comissió Europea, el Comitè de les Regions, el Comitè Econòmic i Social i el Defensor del Poble Europeu han signat sengles acords administratius amb el Regne d'Espanya per permetre-hi, en major o menor mesura, l'ús de les llengües cooficials de l'Estat espanyol. Sorpren la incapacitat del Parlament Europeu, institució bàsica de la democràcia, de signar un acord similar per obrir la porta, per exemple, a l'ús d'aquestes llengües en les seves sessions plenàries.

L'objectiu d'aquest estudi és analitzar fins a quin punt s'estan respectant aquests acords administratius, com a mínim, en allò relatiu a la llengua catalana. Qualsevol legítima petició per millorar l'abast del reconeixement comunitari del català ha de partir d'una anàlisi prèvia del grau de compliment dels acords signats fins a data d'avui.

Precedents

Les demandes per al reconeixement i –potencialment– oficialització de la llengua catalana a la Unió Europea arrenquen amb l'elecció dels primers eurodiputats catalans, l'any 1986, i situen el Parlament Europeu com a principal caixa de ressonància de les peticions catalanes.

L'any 1990, el Parlament Europeu va aprovar una resolució (1235/90) (annex 2), sobre la situació de les llengües a la CEE i sobre la situació de la llengua catalana, coneguda popularment com a Resolució Reding (en record a la seva impulsora, l'actual comissària Viviane Reding). Aquesta resolució¹ sol·licitava la publicació en català dels tractats i els textos bàsics de la CEE, la difusió de material divulgatiu sobre la CEE en català, l'acceptació del català en els programes comunitaris sobre multilingüisme i l'ús del català en les relacions orals i escrites de la Comissió en la seva Representació a Barcelona (operativa des de 1991 i respectuosa amb la resolució del Parlament Europeu des de la seva obertura²). Així mateix, a l'empara d'aquesta resolució, els Tractats successius (Maastricht o Amsterdam) van ser traduïts i publicats en llengua catalana³.

Més enllà dels efectes d'aquesta iniciativa i d'alguna operació puntual, bàsicament realitzada per eurodiputats catalanoparlants, no trobem cap avenç rellevant en l'ús i reconeixement de la llengua catalana fins al cap de força anys.

L'any 2004, l'arribada del PSOE al Govern espanyol i el fet que necessités suports parlamentaris externs per arribar a la majoria, precipità els esdeveniments. El nou president, José-Luis Rodríguez Zapatero, va anunciar l'aixecament del veto que l'Estat espanyol, presidit per José María Aznar, havia imposat des de feia mesos al projecte de Tractat Constitucional de la UE. Com a agraïment, els Estats de la UE estaven disposats a oferir determinades compensacions a l'Estat espanyol: certs períodes transitoris en la finalització dels ajuts comunitaris a les Comunitats Autònomes que els perdien a causa de l'adhesió a la Unió d'Estats més pobres, o la recuperació per part de l'Estat espanyol d'alguns dels escons del

¹ Sense caràcter vinculant.

² La Representació de la Comissió Europea a Barcelona, responsable de les relacions d'aquesta institució amb les autoritats i els ciutadans de Catalunya i les Illes Balears, utilitza el català com a llengua habitual en les seves comunicacions externes, en les seves activitats públiques i en el material informatiu i divulgatiu que produeix. El mateix fa l'Oficina del Parlament Europeu, oberta al cap d'uns anys, però amb responsabilitats només sobre el territori de Catalunya.

³ Tot i que no tenien validesa jurídica, cal dir que els costos de la publicació van ser assumits per la Comissió Europea. La traducció va ser fornida per la Generalitat de Catalunya.

Parlament Europeu que, en la negociació del Tractat de Niça (any 2000)⁴, Aznar havia cedit. Responent a la primerenca col·laboració entre el PSOE i ERC, aquest darrer partit va posar com una de les condicions per donar suport a la investidura de Zapatero, l'esmena de la llista de llengües en què la Constitució seria redactada (art. IV-10 del Tractat Constitucional⁵), en la línia d'incorporar-hi la llengua catalana (annex 3). Aquest avenç, tot i no comportar l'oficialització del català a les institucions europees, situava el català al nivell del gaèlic dins la UE (com a llengua de Tractat, però no oficial)⁶ i que, a més, no comportava cap cost econòmic. Després d'una llarga negociació (en la qual, no hi ha cap prova que el Govern espanyol arribés a proposar mai l'esmena en qüestió tal com s'havia redactat), es va aconseguir un acord, pel qual s'afegia un segon punt a l'article esmentat, que obria la porta a la publicació del Tractat en *“qualsevol altra llengua que determinin els Estats membres entre aquelles que, de conformitat amb els seus ordenaments constitucionals, tinguin estatut de llengua oficial en la totalitat o en part del seu territori”*. L'aprovació del Tractat Constitucional (que no la seva ratificació) va permetre la seva traducció (sense valor jurídic) al català, el basc i el gallec. Així, el Govern espanyol va demanar a les Comunitats Autònomes amb llengua pròpia que hi estiguessin interessades que es fessin responsables de la traducció del Tractat. Després d'una forta campanya d'intoxicació per part del Govern valencià, la Generalitat de Catalunya va optar per fer una traducció a la variant valenciana del català, idèntica a la que estava elaborant la Generalitat valenciana. Finalment, el President Zapatero, va lliurar les còpies traduïdes, tal com estableix l'article esmentat, a la Secretaria general del Consell, a Brussel·les⁷, perquè les guardés al seu arxiu (4 de novembre de 2004). De fet, en va lliurar 4 còpies: la basca, la gallega i dues d'idèntiques, en català variant valenciana (fetes per la Generalitat de Catalunya i per la Generalitat Valenciana).

Tot i que el Tractat Constitucional no va arribar a entrar en vigor perquè va ser rebutjat en els referèndums de França i Holanda, aquest articulat ha sobreviscut intacte a la crisi de la Constitució Europea i es manté en els nous articles 55 del Tractat de la Unió Europea i 358 del Tractat de Funcionament de la UE, reformats pel Tractat de Lisboa. L'avenç per al reconeixement de la llengua catalana a la UE és destacable, tot i que no s'esmenta

⁴ En aplicació del Tractat de Niça, l'Estat espanyol perdria 4 escons en les properes eleccions del Parlament Europeu (que se celebraran el 7 de juny de 2009), passant de 54 a 50 escons. Si entrés en vigor el nou Tractat de Lisboa, l'Estat espanyol recuperaria aquests 4 escons.

⁵ Article IV-448 en la versió definitiva del Tractat Constitucional.

⁶ El Govern irlandès, que en el primer semestre de 2004 retenia la presidència de torn de la UE, va utilitzar aquest fet per, més tard, negociar i aconseguir la plena oficialització del gaèlic a la UE.

⁷ No a Roma, on hi ha arxivades les versions lingüístiques autèntiques.

explícitament el nom de les llengües cooficials existents a l'Estat espanyol⁸, la mesura sempre depèn de la voluntat del Govern de torn, els costos de les traduccions han de ser assumits per l'Estat (o la Comunitat Autònoma) sol·licitant i, en tot cas, les esmentades traduccions no tenen valor jurídic.

En paral·lel a l'operació de convertir el català en llengua de Tractat, el PSOE va fer un gest al Senat en favor del català, després que CDC supedités el seu sí a la Constitució Europea a l'aprovació d'un text que recollís les exigències lingüístiques i de participació autònoma a la UE (octubre de 2004). Pel que fa a la llengua, el text aprovat establia: la possibilitat que s'editessin en les llengües de les comunitats les publicacions oficials de la UE, que tots els ciutadans poguessin adreçar-se per escrit a les institucions i òrgans de la UE en aquestes llengües i que se'ls respongués en la mateixa llengua, i que aquestes llengües poguessin ser usades al Parlament Europeu. El 13 de desembre de 2004, el ministre d'Afers Exteriors i Cooperació, Miguel Ángel Moratinos, va presentar al Consell Europeu el Memoràndum amb les peticions concretes (força fidels a l'acord del Senat) perquè fossin debatudes i, si s'esqueia, aprovades pels 25 Estats membres.

Finalment, en resposta al Memoràndum, el Consell Europeu de juny de 2005 (sota presidència luxemburguesa⁹) va aprovar, en les seves conclusions, la possibilitat que les diverses institucions i òrgans de la UE poguessin signar un acord administratiu amb el Regne d'Espanya per permetre en el seu sí l'ús oficial limitat de les llengües cooficials de l'Estat espanyol diferents del castellà (en cap cas s'esmenten explícitament el català, el basc i el gallec).

⁸ Un dels objectius més importants de tota la iniciativa, ja que aquest fet podia significar, de facto, el tancament de la guerra per la unitat de la llengua catalana.

⁹ Cal reconèixer la bona disponibilitat per millorar el reconeixement legal del català a la UE per part del primer ministre luxemburguès Jean-Claude Juncker i del seu ministre d'Afers Europeus, Nicolas Schmit.

Les Conclusions del Consell Europeu de juny de 2005

Les “*Conclusions del Consell de 13 de juny de 2005 relatives a l’ús oficial d’altres llengües en el Consell i, en el seu cas, en altres institucions i òrgans de la Unió Europea (2005/C 148/01)*” (annex 4) fan referència, tal com estableix en el seu punt 1, a “*les llengües, diferents de les llengües indicades al Reglament 1/1958 del Consell, que compten amb un estatut reconegut per la Constitució d’un Estat membre en tot o part del seu territori o*¹⁰ *l’ús de les quals com a llengua nacional està autoritzat per llei*”.

S’hi estableix que “*en el Consell s’autoritzarà l’ús oficial de les llengües indicades al punt 1 sobre la base d’un acord administratiu celebrat entre el Consell i l’Estat membre que ho sol·liciti i, en el seu cas, amb una altra institució o òrgan de la Unió sobre la base d’un acord administratiu similar*”. Així mateix, es deixa clar que “*els costos directes o indirectes que es derivin de l’aplicació per les institucions i òrgans de la Unió d’aquests acords administratius correran a càrrec de l’Estat membre sol·licitant*”.

El Consell conclou que es podrà utilitzar aquestes llengües per a:

a) La publicació dels actes adoptats mitjançant codecisió pel Parlament Europeu i el Consell. “*El Govern de cada Estat membre podrà enviar al Parlament Europeu i al Consell una traducció certificada dels actes adoptats mitjançant codecisió en una de les llengües indicades en el punt 1. El Consell conservarà aquesta traducció en els seus arxius i emetrà còpia d’ella a petició d’un interessat. El Consell s’encarregarà de la publicació d’aquestes traduccions en seu lloc d’Internet. En ambdós casos, s’assenyalarà que aquestes traduccions no tenen valor jurídic*”.

2) Les intervencions orals en les sessions del Consell i, en el seu cas, d’altres institucions o òrgans de la Unió. “*El Govern d’un Estat membre podrà, si s’escau, sol·licitar al Consell i, en el seu cas, a altres institucions o òrgans (Parlament Europeu o Comitè de les Regions) la possibilitat d’utilitzar una de les llengües indicades en el punt 1 en les intervencions orals (interpretació passiva) que realitzi en sessió un dels membres de la institució o òrgan de què es tracti. En el cas del Consell, en principi es donarà curs a l’esmentada sol·licitud, sempre que s’hagi formulat amb una antelació raonable respecte la sessió i que es compti amb els mitjans necessaris, en quant a personal i equip*”.

¹⁰ Aquesta conjunció disjuntiva existent en la versió en anglès (annex 5), francès o alemany de les conclusions del Consell de 13 de juny de 2005 esdevé una conjunció copulativa en la seva versió en castellà. Si aquesta darrera versió fos la que tingués preeminència (cosa descartable), l’automàtica qualificació d’aquestes llengües com a “llengua nacional” comportaria unes inevitables conseqüències des del punt de vista polític o, fins i tot, jurídic dins l’Estat espanyol.

i 3) Les relacions per escrit entre els ciutadans espanyols que ho vulguin i les institucions i òrgans de la Unió. *“Els Estats membres podran adoptar un acte jurídic en el qual s'estableixi que, quan un ciutadà desitgi dirigir una comunicació a una institució o òrgan de la Unió en una de les llengües indicades en el punt 1, remetrà aquesta comunicació a un òrgan designat pel Govern d'aquest Estat membre. Aquest òrgan remetrà a la institució o òrgan de què es tracta el text de la comunicació amb una traducció de la comunicació a la llengua de l'Estat membre indicada en el Reglament 1/1958 del Consell. El mateix procediment s'aplicarà, mutatis mutandis, a la resposta que doni la institució o òrgan de què es tracti.*

Quan les institucions o òrgans de la Unió hagin de respectar un termini de resposta, aquest termini començarà a comptar a partir de la data en la qual la institució o òrgan hagi rebut de l'Estat membre la traducció en una de les llengües indicades en el Reglament 1/1958 del Consell. El termini deixarà de córrer en la data en què la institució o òrgan de la Unió hagi enviat la seva resposta a l'òrgan competent de l'Estat membre en la darrera llengua”.

Finalment, en les seves conclusions, el Consell convida la resta d'institucions de la UE a tancar acords administratius sobre la base d'aquestes conclusions.

D'aquesta manera, se signen acords administratius entre el Regne d'Espanya i cinc institucions o òrgans de la Unió (el Consell de la UE, la Comissió Europea, el Comitè de les Regions, el Comitè Econòmic i Social i el Defensor del Poble Europeu) per permetre-hi l'ús del català, el basc i el gallec (llengües que no són explícitament esmentades en cap dels acords signats i de les quals es fa referència com a “llengua distinta del castellà que tingui estatut de llengua oficial segons la Constitució espanyola”, LDCELOCE d'ara en endavant). El darrer dels acords se signa el juny de 2006. El Parlament Europeu és l'única institució de la UE que, d'acord amb les conclusions del Consell de juny de 13 de 2005, encara no ha signat cap acord similar.

Cal dir que el Regne d'Espanya, tot i ser el primer, no ha estat l'únic Estat membre a fer ús de les possibilitats que obria el Consell l'any 2005 en quant a ús de llengües no presents al Reglament 1/58 en les institucions comunitàries. Des de finals de 2008, el Regne Unit està signant acords administratius amb diverses institucions i òrgans de la Unió per permetre-hi l'ús del gal·lès. Els acords s'inspiren i segueixen la lletra dels acords signats per Espanya.

Acords administratius signats pel Regne d'Espanya amb institucions i òrgans de la UE. Avaluació del seu compliment

Els acords administratius signats pel Regne d'Espanya són enumerats tot seguit, seguint un ordre cronològic:

El 7 de novembre de 2005, el Consell de la UE tanca un acord administratiu amb el Regne d'Espanya que contempla 1) la possibilitat que els ciutadans es relacionin per escrit amb aquesta institució utilitzant les llengües cooficials de l'Estat espanyol, 2) la possibilitat que representats espanyols puguin utilitzar aquestes llengües en les sessions del Consell i 3) la traducció a aquestes llengües dels actes adoptats per codecisió i posterior publicitat.

Amb data 16 de novembre de 2005, se signa l'acord administratiu amb el Comitè de les Regions que preveu 1) la possibilitat que els ciutadans es relacionin amb aquesta institució per escrit amb una de les llengües cooficials de l'Estat espanyol i 2) la possibilitat d'usar aquestes llengües en les sessions plenàries de l'òrgan comunitari.

El 21 de desembre de 2005, se signa l'acord administratiu entre la Comissió Europea i el Regne d'Espanya, que tan sols preveu la possibilitat que els ciutadans es relacionin per escrit amb aquesta institució en les llengües cooficials de l'Estat espanyol.

Amb data 7 de juny de 2006, se signa l'acord administratiu amb el Comitè Econòmic i Social Europeu que només contempla la possibilitat que els ciutadans es relacionin per escrit amb aquesta institució en les llengües cooficials de l'Estat espanyol.

Finalment, amb data 30 de novembre de 2006, se signa l'acord administratiu amb el Defensor del Poble que preveu 1) la possibilitat que els ciutadans es relacionin per escrit amb aquesta institució en les llengües cooficials de l'Estat espanyol i 2) la disposició a Internet del formulari de reclamació i altres documents informatius del Defensor del Poble Europeu en aquestes llengües.

Tot seguit es fa una anàlisi més detallada dels acords administratius signats i se n'avalua el grau de compliment.

El Consell de la UE

El 7 de novembre de 2005, el Consell de la UE va tancar un acord administratiu amb el Regne d'Espanya (annex 6), publicat pel Diari Oficial de la Unió Europea (DOUE) el 17 de febrer de 2006, que elabora i detalla els punts recollits en les "*Conclusions del Consell de 13 de juny de 2005 relatives a l'ús oficial d'altres llengües en el Consell i, en el seu cas, en altres institucions i òrgans de la Unió Europea (2005/C 148/01)*".

Pel que fa a la possibilitat que els ciutadans facin arribar comunicacions escrites al Consell i en rebin resposta en una *“llengua distinta del castellà que tingui estatut de llengua oficial segons la Constitució espanyola”*¹¹ (LDCELOCE), l’acord estableix que:

1. S’haurà de remetre la comunicació a *“l’organisme competent designat pel Govern espanyol a tal efecte, que la transmetrà al seu torn a la Secretaria General del Consell juny amb una traducció al castellà”*. El termini de resposta per part del Consell tindrà en compte la data d’arribada de la traducció.
2. *“El Consell remetrà la resposta en castellà a l’esmentat organisme, encarregat pel Govern espanyol de facilitar al ciutadà una traducció de la resposta a la llengua de la comunicació”*.
3. *“El Consell no es responsabilitzarà en cap cas del contingut d’aquestes traduccions, en el text de les quals s’esmentarà expressament aquest extrem”*.
4. *“Quan un ciutadà espanyol dirigeixi directament al Consell una comunicació en alguna de les llengües contemplades en el punt 1, el Consell la retornarà al remitent informant-lo que pot tornar a dirigir-li la comunicació en aquesta llengua, però per mitjà de l’organisme competent designat a tal efecte pel Govern espanyol”*.

Pel que fa a la possibilitat d’intervenir en una de les LDCELOCE en una sessió del Consell, s’imposen les condicions següents:

1. *“A l’inici de cada semestre, al Representació Permanent d’Espanya lliurarà a la Secretaria General del Consell una llista indicativa de les sessions del Consell per les quals hi ha la possibilitat que es presenti una sol·licitud d’utilització d’una de les llengües esmentades”*.
2. *“Com a mínim set setmanes abans de la sessió del Consell, la Representació Permanent d’Espanya comunicarà a la Secretaria General del Consell la sol·licitud del representant d’Espanya que desitgi fer ús d’una de les esmentades llengües en les seves intervencions orals (interpretació passiva); la confirmació definitiva de la sol·licitud haurà de produir-se com a molt tard catorze dies naturals abans de la sessió del Consell”*.

¹¹ La Constitució espanyola no oficialitza més que la llengua castellana (art. 3) i obre la porta a què “les altres llengües d’Espanya” tinguin un estatut de cooficialitat en les respectives Comunitats Autònomes, d’acord amb els seus Estatuts. La Constitució no esmenta en cap moment a quines llengües o Comunitats Autònomes s’està referint.

3. *“Aquestes sol·licituds seran acceptades en principi, a menys que la Secretaria General del Consell, després d’haver consultat la Direcció General del Servei Comú d’Interpretació i Conferències, informi a la Representació Permanent d’Espanya que no es disposa dels mitjans personals i materials necessaris”.*
4. Tots els costos, directes i indirectes de la interpretació passiva seran abonats per la Representació Permanent.

Per últim, pel que fa a la publicació dels actes adoptats per codecisió, l’acord estableix que:

1. *“El Govern espanyol, o l’organisme que aquest designi a tal efecte, podrà realitzar traduccions jurades, a les llengües esmentades, dels actes de la Unió Europea adoptats per codecisió, tal com siguin publicats en el Diari Oficial de la Unió Europea, i remetre-les per via electrònica a la Secretaria General del Consell”.*
2. *“El Consell conservarà aquestes traduccions jurades en els seus arxius i en facilitarà una còpia a tots els ciutadans de la Unió que ho sol·licitin, en la mesura del possible per via electrònica”.*
3. *“El Consell establirà un enllaç entre el seu lloc d’Internet i el del Govern espanyol en el qual s’ofereixin les traduccions”.* En el lloc web del Consell, s’hi explicitarà que les institucions comunitàries no són responsables de les traduccions i que aquestes no tenen valor jurídic. Aquest darrer punt, a més, s’explicitarà en cadascuna de les traduccions.

Segons l’acord, tots els costos directes i indirectes que es derivin de l’aplicació de l’acord administratiu aniran a càrrec del Govern espanyol. Així, la Secretaria General del Consell presentarà semestralment a la Representació Permanent d’Espanya una factura detallada, que haurà de ser satisfeta abans d’un mes.

Per últim, les disposicions finals de l’acord estableixen que aquest s’aplicarà a partir de la data que el Govern espanyol comunicui a la Secretaria General del Consell l’organisme designat per fer les traduccions de les comunicacions ciutadanes i dels actes adoptats per codecisió, sempre que la Secretaria General del Consell hagi comunicat al Govern espanyol que ha adoptat les mesures necessàries per a l’aplicació del present acord.

Les parts realitzaran un examen de la seva aplicació un any després de la seva entrada en vigor.

Avaluació de l’estat de compliment

El Govern espanyol encara no ha comunicat al Consell quin és l’organisme competent per traduir les comunicacions dels ciutadans escrites en una de les LDCELOCE al castellà (i

viceversa) i els actes adoptats per codecisió a les LDCELOCE. Per tant, l'acord administratiu no s'està aplicant a causa de l'incompliment de les obligacions del Govern espanyol.

Per altra banda, no hi ha constància que la Secretaria General del Consell hagi comunicat al Govern espanyol que ja ha adoptat les mesures necessàries per a l'aplicació de l'acord (tal com es requereix en el mateix acord). De tota manera, no s'ha trobat cap pàgina web del Consell on s'anuncii un enllaç (present o futur) a les traduccions dels actes adoptats per codecisió a les llengües esmentades. Així mateix, no hi ha informacions sobre si el Consell retorna les comunicacions escrites en una LDCELOCE quan li són enviades directament.

L'únic apartat dels tres que formen l'acord administratiu que s'ha executat¹² és el referent a l'ús de les LDCELOCE en les sessions del Consell. Aquesta és una pràctica que s'ha produït diverses vegades des de la signatura de l'acord administratiu. No hi ha informació sobre si la Representació Permanent espanyola davant la UE s'està fent càrrec de les despeses generades per aquesta pràctica, tal com estableix l'acord.

L'aplicació de l'acord no ha estat examinada al cap d'un any de la seva entrada en vigor presumiblement perquè el Consell no considera que aquest hagi entrat en vigor. Si es confirma aquest extrem, el Consell de la UE és corresponsable d'un endarreriment de més de tres anys en l'aplicació de l'acord administratiu.

La Comissió Europea

El 21 de desembre de 2005, Carlos Bastarreche, ambaixador permanent d'Espanya davant la UE, i Catherine Ray, secretària general de la Comissió Europea, signen l'acord administratiu entre la Comissió Europea i el Regne d'Espanya (publicat al DOUE de 25 de març de 2006) (annex 7).

L'acord administratiu estableix que els ciutadans espanyols tindran *“la facultat de dirigir les seves comunicacions escrites a la Comissió Europea”* en les llengües oficials dins el territori espanyol, diferents del castellà.

Anàlogament al cas del Consell de la UE, *“el ciutadà dirigirà la seva comunicació escrita a l'organisme competent designat pel Dret espanyol, el qual l'enviarà a la Comissió Europea, junt amb una traducció certificada a l'espanyol/castellà d'aquest organisme”*. La novetat en aquest cas és el fet que *“si els serveis competents de la Comissió decidissin respondre en la llengua del document original, podran fer-ho i enviar directament la resposta a l'interessat”*. Tot i que, la

¹² Aquest fet que no implica necessàriament que es consideri que l'acord s'està “aplicant”.

Comissió s'eximeix de cap responsabilitat en el cas d'errors de traducció a una llengua diferent del castellà (fet que es farà explícit en el text de les traduccions), és de suposar que, en el cas que la Comissió respongui directament en una llengua diferent al castellà (i no faci constar el contrari en el text), la institució és plenament responsable del text.

La resta de clàusules que s'apliquen en les comunicacions escrites dirigides al Consell, s'apliquen en el cas de la Comissió.

Els costos directes o indirectes de l'aplicació de l'acord administratiu seran assumits pel Govern espanyol (en funció del número de pàgines traduïdes).

La disposició final de l'acord estableix que aquest es començarà a aplicar a partir del moment en què el Govern espanyol hagi comunicat a la Secretaria General de la Comissió els organismes designats pel Dret espanyol com a competents per a la realització de les traduccions.

Avaluació de l'estat de compliment

El Govern espanyol encara no ha comunicat a la Comissió Europea quin és l'organisme competent per traduir al castellà les comunicacions dels ciutadans dirigides a la Comissió i escrites en una de les LDCELOCE. Per tant, de nou, l'acord administratiu amb la Comissió Europea no s'està aplicant per la deixadesa de les obligacions establertes en l'acord per part del Govern espanyol.

Tot i així, hi ha constància que la Comissió Europea segueix amb la pràctica habitual (molt prèvia a l'acord) de respondre les cartes que rep en llengua catalana i fer-ho en la mateixa llengua¹³. Aquest fet demostra que, com a mínim en el cas de les comunicacions escrites en català dirigides a la Comissió Europea, l'existència d'un òrgan traductor ofert pel Govern espanyol és innecessària. Cal tenir present que un gran nombre dels traductors i intèrprets de castellà són també catalanoparlants¹⁴.

De tota manera, la Comissió Europea és corresponsable, junt amb el Govern espanyol, d'un endarreriment de tres anys en l'aplicació de l'acord. En aquest cas, cal destacar l'agreujant que la Comissió Europea, probablement la institució comunitària que genera més informació escrita,

¹³ No hi ha constància que passi el mateix amb l'èuscar i el gallec.

¹⁴ En el cas dels intèrprets, probablement, més de la meitat.

compta amb tota una política de foment del multilingüisme, incloent-hi un comissari¹⁵ i tota una Direcció General¹⁶ que s'hi dedica de manera exclusiva.

El Comitè de les Regions

Amb data 16 de novembre de 2005, el president del Comitè de les Regions, Peter Straub, i el representant permanent d'Espanya davant la UE, Carlos Bastarreche, van signar un acord administratiu (annex 8) que preveu la possibilitat que els ciutadans espanyols es relacionin per escrit amb aquesta institució en una de les llengües cooficials de l'Estat espanyol, així com la possibilitat d'usar aquestes llengües en les sessions plenàries de l'òrgan comunitari.

Pel que fa a les comunicacions per escrit, l'acord estableix que el ciutadà en qüestió *“remetrà aquesta comunicació a l'òrgan competent designat pel Govern espanyol a tal efecte, que la transmetrà a la Secretaria General del Comitè de les Regions amb una traducció certificada de la mateixa en espanyol/castellà”*. Les clàusules i tràmits que s'establia en el cas de les comunicacions dirigides al Consell de la UE, també s'apliquen en el cas del Comitè de les Regions. Aquest acord preveu, però, que, *“quan un ciutadà espanyol remeti una comunicació directament al Comitè de les Regions”* en una LDCELOCE, el Comitè de les Regions la retornarà al remitent informant-lo que (a diferència del Consell de la UE) *“ha enviat una còpia a la Representació Permanent d'Espanya perquè aquesta sol·liciti a l'òrgan competent designat pel Govern espanyol que faciliti una traducció oficial en espanyol/castellà”*.

Pel que fa a l'ús d'una LDCELOCE en una sessió plenària del Comitè de les Regions, s'imposen les mateixes condicions que en el cas de les reunions del Consell de la UE. Per un costat, la Representació Permanent ha de comunicar a la Secretaria General del Comitè de les Regions, amb una antelació mínima de set setmanes i confirmar-ho, com a molt tard, dues setmanes abans del ple, la intenció d'un membre del Comitè d'usar oralment (interpretació passiva) en el plenari una LDCELOCE. Per altre, el Comitè de les Regions es reserva la potestat de donar una resposta negativa a la sol·licitud en cas de manca del personal o l'equip necessari. Tots els costos que se'n derivin seran carregats a la Representació Permanent (el Comitè de les Regions en presentarà la factura semestralment).

L'acord *“s'aplicarà un cop la Secretaria General del Comitè hagi comunicat al Govern espanyol que ha adoptat les mesures necessàries per a la seva aplicació”*. Tot i així, l'apartat de les

¹⁵ [Leonard Orban](#).

¹⁶ La Direcció General de Traduccions ([DGT](#)). A més, caldria destacar la feina que en el mateix sentit desenvolupa la Direcció General d'Educació i Cultura ([DGEAC](#)).

comunicacions per escrit “*només serà aplicable quan el Govern espanyol hagi comunicat a la Secretaria General del Comitè l’organisme designat per realitzar les traduccions previstes en els punts 2 i 3*”.

Avaluació de l’estat de compliment

El Govern espanyol encara no ha comunicat al Comitè de les Regions quin és l’organisme competent per traduir al castellà les comunicacions dels ciutadans dirigides al Comitè i escrites en una de les LDCELOCE. Per tant, l’acord administratiu amb el Comitè de les Regions no s’està aplicant, de nou, per incompliment del Govern espanyol.

En aquest punt de l’acord, el Comitè de les Regions és corresponsable, junt amb el Govern espanyol, d’un endarreriment de més de tres anys en l’aplicació de l’acord.

L’apartat referent a l’ús de les LDCELOCE en les sessions plenàries del Comitè de les Regions és l’únic que s’està aplicant. Des de la signatura de l’acord administratiu, diversos membres espanyols del Comitè de les Regions han utilitzat regularment en les sessions plenàries del Comitè la llengua catalana, l’èuscar o el gallec. Cal entendre, doncs, que el Comitè de les Regions ja ha comunicat el Govern espanyol que ha pres les mesures oportunes per aplicar l’acord. No hi ha informació sobre si la Representació Permanent espanyola davant la UE s’està fent càrrec de les despeses generades per aquesta pràctica, tal com estableix l’acord.

El Comitè Econòmic i Social Europeu

Amb data 7 de juny de 2006, se signa l’acord administratiu entre el Comitè Econòmic i Social Europeu i el Regne d’Espanya (annex 9) que preveu la possibilitat que els ciutadans espanyols es relacionin per escrit amb aquesta institució en les llengües cooficials de l’Estat espanyol. L’acord, signat pel secretari general del Comitè, Patrick Venturini, i pel ministre de Treball i Afers Socials espanyol, Jesús Caldera, estableix que “*el ciutadà remetrà la seva comunicació escrita a l’òrgan competent designat per la legislació espanyola, òrgan que la transmetrà al Comitè Econòmic i Social Europeu (CESE) junt amb una traducció certificada en espanyol/castellà*”. Els terminis i condicions per fer-ho són els mateixos que en el cas del Consell de la UE, però, com la Comissió Europea, el CESE es guarda la possibilitat de “*respondre en la llengua del document original i enviar directament la seva resposta a l’interessat*”. En cas que no exerciti aquesta darrera potestat, retornarà la comunicació al remitent.

Com és norma general en tots els acords, el Govern espanyol assumirà tots els costos directes o indirectes derivats de l’aplicació de l’acord. L’acord “*s’aplicarà a partir de la data en què el Govern espanyol comuniqui a la Secretaria General del Comitè Econòmic i Social Europeu*

(CESE) els òrgans competents designats per la legislació espanyol per realitzar les traduccions contemplades en la clàusula primera”.

Avaluació de l'estat de compliment

De nou, com que el Govern espanyol encara no ha comunicat a la contrapart quin és l'òrgan competent per fer les traduccions, cal considerar que l'acord no s'està aplicant.

No s'ha pogut constatar si el CESE, igual que la Comissió, està fent ús de la clàusula que li permet contestar directament les comunicacions escrites en català, èuscar o gallec.

En tot cas, el CESE és corresponsable, junt amb el Govern espanyol, d'un endarreriment de més de dos anys en l'aplicació de l'acord.

Defensor del Poble Europeu

Amb data 30 de novembre de 2006, se signa l'acord administratiu entre el Defensor del Poble i el representant permanent d'Espanya davant la UE (annex 10) que preveu, per un costat, la possibilitat que els ciutadans espanyols es relacionin per escrit amb aquesta institució en les llengües cooficials de l'Estat espanyol i, per l'altre, la disposició a Internet del formulari de reclamació i altres documents informatius del Defensor del Poble Europeu en aquestes llengües.

Pel que fa a la relació per escrit entre els ciutadans espanyols que utilitzin una LDCELOCE i el Defensor del Poble Europeu, l'acord estableix que *“el ciutadà dirigirà la seva comunicació escrita a l'organisme competent responsable de les traduccions (...), designat per l'Estat espanyol. L'organisme competent enviarà al Defensor del Poble una traducció certificada a l'espanyol/castellà de l'esmentada comunicació”*. Els termes i les condicions d'aquesta relació són els mateixos que en el cas del Consell de la UE, amb l'afegit que, quan el Defensor del Poble enviï la resposta en castellà a l'òrgan competent, n'avisarà per mitjà d'una carta tipus en la llengua del document original al remitent. A més, l'òrgan espanyol responsable de la traducció informará el Defensor del Poble Europeu de la data de la tramesa de la resposta traduïda. En cas que el ciutadà respongui a la comunicació del Defensor del Poble, l'òrgan competent espanyol n'haurà d'informar a aquest darrer. Quan el Defensor del Poble Europeu rebi directament comunicacions escrites en una LDCELOCE, les retornarà al remitent i l'informarà, mitjançant una carta tipus en la llengua del document original, dels mecanismes per adreçar-se al Defensor del Poble Europeu en una LDCELOCE. Aquesta carta tipus serà fornida per l'organisme competent espanyol.

Pel que fa al segon punt, l'acord estableix que *“les autoritats espanyoles posaran a disposició dels ciutadans pàgines a Internet amb les versions del formulari de reclamació i altres*

documents informatius del Defensor del Poble Europeu destinats als ciutadans comunitaris en les llengües diferents de l'espanyol/castellà que gaudeixin a Espanya d'estatut oficialment reconegut per la Constitució Espanyola de 1978". "La pàgina a Internet del Defensor del Poble Europeu en espanyol/castellà oferirà un enllaç a les pàgines creades per les autoritats espanyoles".

Per últim, l'acord estableix que "començarà a aplicar-se a partir del moment en què el Govern espanyol notifiqui al Defensor del Poble els organismes designats per la legislació espanyola com a organismes competents per efectuar les traduccions que contempla".

Avaluació de l'estat de compliment

Com en la resta de casos, com que el Govern espanyol encara no ha comunicat al Defensor del Poble Europeu quin és l'òrgan competent per fer les traduccions, cal considerar que l'acord no s'està aplicant, ni en la part sobre les comunicacions escrites ni en la part de les pàgines a Internet (que el Govern espanyol no ha creat i el web del Defensor del Poble Europeu no enllaça).

El Defensor del Poble Europeu és corresponsable, junt amb el Govern espanyol, d'un endarreriment de més de dos anys en l'aplicació de l'acord.

Acord de la mesa del Parlament Europeu per permetre-hi un cert ús de les “llengües addicionals”

El Parlament Europeu no ha signat encara cap acord administratiu amb el Regne d'Espanya per permetre l'ús de les llengües cooficials en una part del territori de l'Estat espanyol en el sí de la cambra. Tot i així, arran de la petició que en aquest sentit li va fer el Govern espanyol, la mesa del Parlament Europeu va acceptar un petit avenç (que no s'ha traduït en un document signat per les dues parts). Per aquesta raó i per la importància política i simbòlica del Parlament Europeu, com a cambra de representació dels ciutadans i ciutadanes de la UE, en donem els detalls i n'avaluem l'estat de compliment.

El 3 de juliol de 2006, la mesa del Parlament Europeu va revisar, a petició de la Conferència de Presidents de 18 de maig de 2006, “*l’afar de les llengües no oficials que gaudeixen d’un estatut propi per la Constitució Espanyola (“llengües addicionals”)*”. Després d’un debat, en el qual hi prenen la paraula diversos membres de la mesa (com el president Borrell o els vicepresidents Vidal-Quadras i Moscovici), la mesa decideix “*recolzar, després d’una votació en la qual el president exerceix el seu vot de qualitat, una proposta per la qual el Parlament es proposa*” bàsicament: a) acceptar, sempre que sigui possible, la gestió directa de la correspondència amb els ciutadans en llengües addicionals (si cal fer ús d’agències de traducció, l’Estat espanyol se’n farà càrrec); i b) “*acceptar que el Govern espanyol tradueixi i publiqui en les llengües addicionals, sota la seva responsabilitat, els actes legislatius aprovats mitjançant el procediment de codecisió i que el web del Parlament indiqui l’existència de les traduccions en els llocs adequats, establint els enllaços cap a elles*”. Així mateix, la mesa es compromet a revisar el funcionament d’aquestes modalitats al cap d’un any.

Aquesta decisió de la mesa, disponible en l'[acta](#)¹⁷ de la reunió de la mesa de 3 de juliol de 2006 (annex 11) no s’ha confirmat amb cap acord amb el Govern espanyol (a imatge dels acords existents amb altres institucions i òrgans de la UE). De fet, el Parlament Europeu va rebutjar una proposta d’acord administratiu elaborada pel Govern espanyol el setembre de 2005 que obria la porta a la relació escrita entre els ciutadans i la institució en les llengües cooficials de l’Estat, permetia l’ús d’aquestes llengües al plenari i preveia la traducció i publicació dels actes legislatius aprovats per codecisió.

Segons la [Secretaria per la Unió Europea](#), l’acord de la mesa va ser “*notificat al Govern espanyol mitjançant un intercanvi de cartes recíproc*”, que no s’han fet mai públiques.

¹⁷ Consultable a: http://selene.uab.es/ce-documentacio-europea/Annex/PE_Mesa.pdf

Avaluació de l'estat de compliment

No es disposen dades empíriques que puguin contrastar si la gestió de la correspondència en les “llengües addicionals” s'està acomplint. El que està clar és que la traducció i publicació dels actes legislatius aprovats per codecisió no s'està complint. De tota manera, el propi redactat eximeix el Parlament Europeu del seu incompliment i en responsabilitza el Govern espanyol.

Sí que cal denunciar, però, que la mesa del Parlament Europeu, incomplint la seva decisió, no ha revisat el funcionament de les modalitats acceptades al cap d'un any de la seva aprovació (ho hagués hagut de fer el juliol de 2007).

Més enllà d'aquesta decisió de la mesa del Parlament Europeu, és inexplicable que la llengua catalana sigui present (tot i que amb forts condicionants) en les sessions plenàries del Comitè de les Regions o en les reunions del Consell de la UE i no es pugui utilitzar en les sessions plenàries de la institució que, per la seva naturalesa, és més propera als ciutadans europeus.

Així mateix, costa d'entendre que el Parlament Europeu sigui l'única institució comunitària convidada pel Consell Europeu a signar un acord administratiu amb el Regne d'Espanya per permetre-hi l'entrada de les “llengües addicionals” que encara no ho hagi fet.

Conclusions

A petició del Govern espanyol, els caps d'Estat i de Govern de la UE, reunits en Consell Europeu, el juny de 2005, obrien la porta a l'ús oficial (però molt limitat) del català, l'èuscar i el gallec a les institucions i òrgans de la UE. En aquest sentit, els animaven a signar un acord administratiu amb el Govern espanyol per permetre l'intercanvi de comunicacions escrites entre els ciutadans espanyols parlants d'aquestes llengües i aquestes institucions, l'ús d'aquestes llengües en les reunions del Consell de la UE o en les sessions plenàries del Parlament Europeu o del Comitè de les Regions, i la traducció a aquestes llengües i posterior publicació dels acords adoptats per codecisió pel Consell de la UE i el Parlament Europeu (és a dir, la major part de Directives que s'han aprovat en els darrers tres anys). Els costos de la iniciativa anirien a càrrec del Govern espanyol.

Durant els anys 2005 i 2006, l'Estat espanyol va signar sengles acords administratius amb el Consell de la UE, la Comissió Europea, el Comitè de les Regions, el Comitè Econòmic i Social Europeu i el Defensor del Poble Europeu, per permetre-hi l'ús del català, l'èuscar i el gallec, tot i que amb unes limitacions que, a vegades, ratllant la humiliació. El Parlament Europeu ni tan sols ha acceptat signar un acord similar.

Aquest estudi ha analitzat els acords signats i, sense entrar a valorar el seu contingut (certament, força limitat) ha estudiat el seu estat d'aplicació.

De l'anàlisi dels acords es conclou que, a 2009, quatre dels cinc acords signats no es poden considerar en aplicació, com a mínim, en allò relatiu a la llengua catalana¹⁸, a causa, principalment, de l'incompliment de la part espanyola (només l'acord amb el Comitè de les Regions es pot considerar que s'està aplicant parcialment).

El principal incompliment per part espanyola és la no designació d'un òrgan administratiu propi que pugui assumir les obligacions derivades d'aquests acords (traduccions del català, el basc i el gallec al castellà i viceversa) i posterior comunicació a les institucions i òrgans de la UE. Aquesta designació és un requisit indispensable per a l'aplicació de quatre dels acords signats i per la meitat del cinquè.

D'aquesta manera, tres anys després de l'acord del Consell Europeu, els catalanoparlants encara no es poden relacionar per escrit amb les institucions o òrgans de la UE en la seva

¹⁸ El Govern del País Basc, ha decidit que el seu Servei Oficial de Traductors actuarà com a òrgan competent per a fer les traduccions. Així, ofereix tota la [informació](#) sobre com s'apliquen els acords en el cas de l'èuscar. No queda clar si, com a tal, compta amb el reconeixement del Govern espanyol.

llengua¹⁹. Així mateix, no s'ha traduït al català ni publicat a les pàgines web de la UE o del Govern espanyol ni una sola Directiva adoptada per codecisió. El tercer punt de l'acord del Consell Europeu, l'ús del català en les reunions del Consell de la UE o en les sessions plenàries del Parlament Europeu i del Comitè de les Regions, només s'està aplicant en aquest darrer òrgan i, per bona voluntat de la institució, en el Consell de la UE²⁰.

En resum, la manca de compliment per part del Govern espanyol de les seves obligacions, tal com són establertes en els cinc acords que va signar semblen ser la principal causa de la seva no aplicació. Aquest fet, sumat a la manca de sensibilitat del Parlament Europeu (reticent a permetre l'ús del català al plenari o, fins i tot, a signar un acord administratiu amb el Govern espanyol) explica com, quasi quatre anys després de l'històric acord dels caps d'Estat i de Govern de la UE per permetre un ús oficial (però limitat) del català a les institucions comunitàries, l'esmentat acord només s'estigui aplicant, aproximadament, en un 10% de les seves clàusules.

Per altra banda, si bé s'ha constatat una relativa bona voluntat per part d'algunes institucions o òrgans comunitaris a l'hora d'obrir la porta a la llengua catalana (fet que demostra que les institucions comunitàries tenen prou capacitats per assumir internament l'ús oficial d'aquesta llengua), també cal destacar la deixadesa d'aquestes institucions en no denunciar l'incompliment o la no aplicació dels acords anys després de la seva signatura.

Sigui com sigui, un futur compliment absolut dels cinc acords signats només situa el català en una posició de pràctica inexistència davant les institucions de la UE, ja que aquestes només accepten relacionar-se en castellà amb els ciutadans de l'Estat espanyol. De fet, els mecanismes previstos suposen un pas enrere en relació a algunes de les pràctiques vigents fins la data dels acords, com a mínim en allò relatiu a la llengua catalana²¹. A aquest fet, cal sumar-hi la complexitat dels mecanismes previstos pels acords, que situen el ciutadà catalanoparlant en una relació quasi kafkiana amb les institucions europees.

¹⁹ Tot i que és possible en les relacions amb la Comissió Europea, gràcies a la bona voluntat de la institució comunitària (i a la disponibilitat de traductors i intèrprets catalanoparlants). Aquesta pràctica es produeix des de molt abans de la signatura de l'acord amb el Govern espanyol.

²⁰ Malgrat que el Govern espanyol no ha comunicat al Consell quin és l'òrgan competent per fer les traduccions al català (element indispensable, segons el propi acord, per a la seva aplicació), el punt referent a l'ús d'aquesta llengua en les reunions del Consell s'està executant.

²¹ Tot i la manca de cobertura jurídica, els ciutadans catalanoparlants podien adreçar-se en la seva llengua a algunes institucions europees, la Comissió editava publicacions i vídeos divulgatius en català i els Tractats eren publicats en català (a expenses de l'erari comunitari), etc.

Els acords signats (i repetidament ignorats) havien d'oferir una cobertura legal a les pràctiques vigents i ampliar la presència de la llengua catalana a les institucions de la UE. A la pràctica, en haver de fer-se extensius a llengües amb molts menys parlants, han suposat un pas enrere en l'ús del català a la UE. I per si fos poc, tal com s'ha vist, s'estan incomplint.

Bibliografia

- [“Amb els ulls mirant a Europa”](#) dins Anuaris.cat: 2004
- Llamas Fernández, Santiago. [“La lengua vasca y el Derecho de la Unión Europea”](#) a Europa Euskadi, núm. 202
- [Mercator, dret i legislació lingüístics](#)

ANNEX 1

**REGLAMENT 1/1958 PEL QUAL ES FIXA EL RÈGIM LINGÜÍSTIC
DE LA COMUNITAT ECONÒMICA EUROPEA**

Este documento es un instrumento de documentación y no compromete la responsabilidad de las instituciones

► **B****REGLAMENTO N° 1**

por el que se fija el régimen lingüístico de la Comunidad Económica Europea

(DO L 17 de 6.10.1958, p. 385)

Modificado por:

		Diario Oficial		
		n°	página	fecha
► <u>M1</u>	Reglamento (CE) n° 920/2005 del Consejo de 13 de junio de 2005	L 156	3	18.6.2005
► <u>M2</u>	Reglamento (CE) n° 1791/2006 del Consejo de 20 de noviembre de 2006	L 363	1	20.12.2006

Modificado por:

► <u>A1</u>	Acta de adhesión de Dinamarca, de Irlanda y del Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte (adaptada por Decisión del Consejo de 1 de enero de 1973)	L 73 L 2	14 1	27.3.1972 1.1.1973
► <u>A2</u>	Acta de adhesión de Grecia	L 291	17	19.11.1979
► <u>A3</u>	Acta de adhesión de España y de Portugal	L 302	23	15.11.1985
► <u>A4</u>	Acta de adhesión de Austria, de Finlandia y de Suecia (adaptada por Decisión 95/1/CE, Euratom, CEEA del Consejo)	C 241 L 1	21 1	29.8.1994 1.1.1995
► <u>A5</u>	Acta relativa a las condiciones de adhesión de la República Checa, la República de Estonia, la República de Chipre, la República de Letonia, la República de Lituania, la República de Hungría, la República de Malta, la República de Polonia, la República de Eslovenia y la República Eslovaca, y a las adaptaciones de los Tratados en los que se fundamenta la Unión	L 236	33	23.9.2003

▼B**REGLAMENTO N° 1****por el que se fija el régimen lingüístico de la Comunidad Económica Europea**

EL CONSEJO DE LA COMUNIDAD ECONÓMICA EUROPEA,

Visto el artículo 217 del Tratado, según el cual el régimen lingüístico de las instituciones de la Comunidad será fijado por el Consejo, por unanimidad, sin perjuicio de las disposiciones previstas en el reglamento del Tribunal de Justicia,

Considerando que las cuatro lenguas en las que ha sido redactado el Tratado son reconocidas como lenguas oficiales cada una de ellas en uno o varios Estados miembros de la Comunidad,

HA ADOPTADO EL PRESENTE REGLAMENTO:

▼M2*Artículo 1*

Las lenguas oficiales y las lenguas de trabajo de las instituciones de la Unión serán el alemán, el búlgaro, el castellano, el checo, el danés, el eslovaco, el esloveno, el estonio, el finés, el francés, el griego, el húngaro, el inglés, el irlandés, el italiano, el letón, el lituano, el maltés, el neerlandés, el polaco, el portugués, el rumano y el sueco.

▼B*Artículo 2*

Los textos que un Estado miembro o una persona sometida a la jurisdicción de un Estado miembro envíe a las instituciones se redactarán, a elección del remitente, en una de las lenguas oficiales. La respuesta se redactará en la misma lengua.

Artículo 3

Los textos que las instituciones envíen a un Estado miembro o a una persona sometida a la jurisdicción de un Estado miembro se redactarán en la lengua de dicho Estado.

▼M2*Artículo 4*

Los reglamentos y demás textos de alcance general se redactarán en las lenguas oficiales.

Artículo 5

El *Diario Oficial de la Unión Europea* se publicará en las lenguas oficiales.

▼B*Artículo 6*

Las instituciones podrán determinar las modalidades de aplicación de este régimen lingüístico en sus reglamentos internos.

▼B

Artículo 7

El régimen lingüístico del procedimiento del Tribunal de Justicia se determinará en el reglamento de procedimiento de éste.

Artículo 8

Por lo que respecta a los Estados miembros donde existan varias lenguas oficiales, el uso de una lengua se regirá, a petición del Estado interesado, por las normas generales de la legislación de dicho Estado.

El presente Reglamento será obligatorio en todos sus elementos y directamente aplicable en cada Estado miembro.

ANNEX 2

**RESOLUCIÓ 1235/90 SOBRE LA SITUACIÓ DE LES LLENGÜES
A LA CEE I DE LA LLENGUA CATALANA**

Resolució 1235/90 del Parlament Europeu sobre la situació de les llengües a la Comunitat i de la llengua catalana, d'11 de desembre de 1990

EL PARLAMENT EUROPEU,

Vista la Petició núm. 113/88 del Parlament de Catalunya;

Vista la Petició núm. 161/89 del Parlament de les Illes Balears;

Vistos els articles 217 i 248 del Tractat constitutiu de la Comunitat Econòmica Europea, els articles 190 i 225 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica, com també les diferents actes d'adhesió;

Vist el Reglament núm. 1 del Consell de 15 d'abril de 1958, modificat després de cada adhesió, i especialment els seus articles 1, 6, 7 i 8;

Vist l'informe de la Comissió de Peticions i les opinions de la Comissió d'Afers Jurídics i de Drets dels Ciutadans i de la Comissió de Joventut, Cultura, Educació, Informació i Esport (doc. A3-169/90);

A. Atès que les Comunitats Europees, i més en particular el Parlament Europeu, constitueixen -de tots els organismes internacionals que agrupen països en què s'utilitzen diverses llengües- l'únic òrgan que ha adoptat el principi del "multilingüisme integral"; i que això implica que, llevat del luxemburguès (que va passar a ser una llengua oficial de Luxemburg l'any 1984), les deu llengües que tenen l'estatut de llengua oficial a tot el territori d'un estat membre també són rellevants en tant que llengües de la Comunitat, amb el benentès que el text dels actes de dret derivat no es publica en irlandès,

B. Atès que l'experiència demostra que aquest treball sistemàtic en nou llengües, que comporta costos no pas negligibles, origina dificultats i sobrecàrregues tècniques que es poden veure augmentades, amb les noves adhesions, si s'escauen,

C. Atès que, no obstant això, mitjançant el recurs extensiu a la pràctica del "multilingüisme integral" el Parlament Europeu pretén subratllar la dignitat que reconeix a les llengües, reflex i expressió de les cultures dels pobles, i que, en qualsevol cas, els efectes positius d'aquesta pràctica són evidents ja que permet examinar els textos sotmesos al Parlament, i especialment els textos de les propostes de mesures comunitàries que tenen valor legislatiu, en les llengües de tots els països en els sistemes jurídics dels quals s'hauran d'integrar aquestes mesures,

D. Atesa la importància de la llengua catalana, llengua europea mil·lenària utilitzada en tots els nivells de l'ensenyament i en tots els mitjans de comunicació, en la qual existeix una producció cultural i literària molt important i de la qual fa un ús efectiu i continuat la majoria de la població d'un territori de més de 10 milions d'habitants, i atès també el seu caràcter oficial,

E. Atès que, per tots els motius esmentats abans, no és possible accedir a una aplicació completa del principi de la igualtat de totes les llengües dels països comunitaris però que, pel que fa a la llengua catalana, hi ha possibilitats d'utilització que es poden posar en pràctica en el moment actual,

1. Subratlla la importància que s'ha de concedir a l'ús de les llengües per part de les Comunitats Europees, que han d'intentar que els pobles d'Europa no considerin aquesta institució com un cos exterior i estrany sinó com un element que forma part de la vida quotidiana dels ciutadans;

2. Considera que les peticions núm. 113/88 del Parlament de Catalunya i núm. 161/89 del Parlament de les Illes Balears tradueixen bé aquesta necessitat respecte al català, llengua oficial al territori dels pobles representats pels dos parlaments que han presentat aquestes peticions, en virtut dels estatuts d'autonomia respectius i en el marc de la norma general de l'article 3 de la Constitució espanyola de 1978;

3. Assenyala que, per tal que l'objecte d'aquestes peticions es pugui fer realitat, cal tenir en compte que la fixació del règim lingüístic de les institucions de les Comunitats Europees -en virtut de les disposicions de l'article 217 del Tractat CEE, de l'article 190 del Tractat Euratom i del Reglament núm. 1 del Consell de 15 d'abril de 1958 -és competència del Consell, que decideix per unanimitat i que, pel que fa als estats membres en què existeixen diverses llengües oficials, l'ús de la llengua s'ha de determinar, a sol·licitud de l'estat interessat, segons les regles generals de la legislació d'aquest estat;

4. Demana al Consell, format pels representants dels estats membres, i a la Comissió que adoptin mesures que permetin aconseguir els objectius següents:

- la publicació en català dels tractats i dels textos fonamentals de les Comunitats;
- la difusió en català de la informació pública relativa a les institucions europees per tots els mitjans de comunicació;
- la inclusió del català en els programes elaborats per la Comissió per a l'aprenentatge i el perfeccionament de les llengües europees;
- l'ús del català en les relacions orals i escrites amb el públic a les oficines de la Comissió de les Comunitats Europees a les Comunitats Autònomes en qüestió.

5. Acull amb satisfacció que, de conformitat amb el Reglament del Tribunal de Justícia, els testimonis i els experts ja puguin emprar la llengua catalana en el Tribunal si no es poden expressar d'una manera convenient en una altra de les llengües de procediment del Tribunal;

6. Demana a la Mesa, en el marc del règim jurídic esmentat a l'apartat 3 i pel que respecta al Parlament Europeu, que adopti decisions adequades en aquesta matèria, tenint en compte els objectius esmentats;

7. Encarrega al seu president que trameti aquesta resolució i l'informe de la seva comissió al Consell, a la Comissió i al dos parlaments que han presentat les peticions núm. 113/88 i núm. 161/89.

Font: http://www.geocities.com/m_strubell/ue.htm

ANNEX 3

ARTICLE IV-448 DEL TRACTAT CONSTITUCIONAL

ARTÍCULO IV-448

Textos auténticos y traducciones

1. El presente Tratado, redactado en un ejemplar único, en lenguas alemana, checa, danesa, eslovaca, eslovena, española, estonia, finesa, francesa, griega, húngara, inglesa, irlandesa, italiana, letona, lituana, maltesa, neerlandesa, polaca, portuguesa y sueca, cuyos textos en cada una de estas lenguas son igualmente auténticos, será depositado en los archivos del Gobierno de la República Italiana, que remitirá una copia autenticada a cada uno de los Gobiernos de los demás Estados signatarios.
2. El presente Tratado podrá asimismo traducirse a cualquier otra lengua que determinen los Estados miembros entre aquellas que, de conformidad con sus ordenamientos constitucionales, tengan estatuto de lengua oficial en la totalidad o en parte de su territorio. El Estado miembro de que se trate facilitará una copia certificada de estas traducciones, que se depositará en los archivos del Consejo.

EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios infrascritos suscriben el presente Tratado.

Hecho en..., el...

ANNEX 4

**CONCLUSIONS DEL CONSELL EUROPEU DE 13 DE JUNY DE
2005 RELATIVES A L'ÚS OFICIAL D'ALTRES LLENGÜES EN EL
CONSELL I, EN EL SEU CAS, EN ALTRES INSTITUCIONS I
ÒRGANS DE LA UE (2005/C 148/01)**

(versió castellana)

I

(Comunicaciones)

CONSEJO

CONCLUSIONES DEL CONSEJO

de 13 de junio de 2005

relativas al uso oficial de otras lenguas en el Consejo y, en su caso, en otras instituciones y órganos de la Unión Europea

(2005/C 148/01)

1. Las presentes conclusiones se refieren a las lenguas, distintas de las lenguas indicadas en el Reglamento nº 1/1958 del Consejo, que cuentan con un estatuto reconocido por la Constitución de un Estado miembro en todo o en parte de su territorio y cuyo uso como lengua nacional está autorizado por ley.
2. El Consejo considera que, en el marco de los esfuerzos desplegados para acercar la Unión al conjunto de sus ciudadanos, tiene que hacerse más hincapié en la riqueza de su diversidad lingüística.
3. El Consejo estima que la posibilidad de que los ciudadanos utilicen otras lenguas en sus relaciones con las instituciones es un factor importante para reforzar su identificación con el proyecto político de la Unión Europea.
4. En el Consejo se autorizará el uso oficial de las lenguas indicadas en el punto 1 sobre la base de un acuerdo administrativo celebrado entre el Consejo y el Estado miembro que lo solicite y, en su caso, con otra institución u órgano de la Unión sobre la base de un acuerdo administrativo similar.
5. Estos acuerdos se celebrarán de conformidad con el Tratado y con las disposiciones adoptadas para su ejecución y deberán ajustarse a las condiciones que se exponen a continuación. Los costes directos o indirectos que se deriven de la aplicación por las instituciones y órganos de la Unión de estos acuerdos administrativos correrán a cargo del Estado miembro solicitante.

a) *Publicación de los actos adoptados mediante codecisión por el Parlamento Europeo y el Consejo*

El Gobierno de un Estado miembro podrá enviar al Parlamento Europeo y al Consejo una traducción certificada de los actos adoptados mediante codecisión en una de las lenguas indicadas en el punto 1. El Consejo conservará esta traducción en sus archivos y emitirá copia de ella a petición de un interesado. El Consejo se encargará de la publicación de estas traducciones en su sitio Internet. En ambos casos, se señalará que esas traducciones carecen de valor jurídico.

b) *Intervenciones orales en las sesiones del Consejo y, en su caso, de otras instituciones u órganos de la Unión*

El Gobierno de un Estado miembro podrá, si ha lugar, solicitar al Consejo, y en su caso a otras instituciones u órganos (Parlamento Europeo o Comité de las Regiones) la posibilidad de utilizar una de las lenguas indicadas en el punto 1 en las intervenciones orales (interpretación pasiva) que realice en una sesión uno de los miembros de la institución u órgano de que se trate. En el caso del Consejo, en principio se dará curso a dicha solicitud, siempre que se haya formulado con una antelación razonable con respecto a la sesión y que se cuente con los medios necesarios, por lo que se refiere a personal y equipo.

c) *Comunicaciones escritas con las instituciones y órganos de la Unión*

Los Estados miembros podrán adoptar un acto jurídico en el que se establezca que, cuando un ciudadano desee dirigir una comunicación a una institución u órgano de la Unión en una de las lenguas indicadas en el punto 1, remitirá esa comunicación a un órgano designado por el Gobierno de ese Estado miembro. Este órgano remitirá a la Institución u órgano de que se trate el texto de la comunicación con una traducción de la misma en la lengua del Estado miembro indicada en el Reglamento nº 1/1958 del Consejo. El mismo procedimiento se aplicará, *mutatis mutandis*, a la respuesta que dé la institución u órgano de que se trate.

Cuando las instituciones u órganos de la Unión tengan que respetar un plazo de respuesta, dicho plazo empezará a contar a partir de la fecha en la que la institución u órgano haya recibido del Estado miembro la traducción en una de las lenguas indicadas en el Reglamento nº 1/1958 del Consejo. El plazo dejará de correr en la fecha en la que la institución u órgano de la Unión haya enviado su respuesta al órgano competente del Estado miembro en esa última lengua.

El Consejo invita a las demás instituciones a que celebren acuerdos administrativos sobre esta base.

ANNEX 5

**CONCLUSIONS DEL CONSELL EUROPEU DE 13 DE JUNY DE
2005 RELATIVES A L'ÚS OFICIAL D'ALTRES LLENGÜES EN EL
CONSELL I, EN EL SEU CAS, EN ALTRES INSTITUCIONS I
ÒRGANS DE LA UE (2005/C 148/01)**

(versió anglesa)

I

(Information)

COUNCIL**COUNCIL CONCLUSION****of 13 June 2005****on the official use of additional languages within the Council and possibly other Institutions and bodies of the European Union**

(2005/C 148/01)

1. These conclusions relate to languages other than the languages referred to in Council Regulation No 1/1958 whose status is recognised by the Constitution of a Member State on all or part of its territory or the use of which as a national language is authorised by law.
2. The Council considers that, in the framework of efforts being made to bring the Union closer to all its citizens, the richness of its linguistic diversity must be taken more into consideration.
3. The Council believes that allowing citizens the possibility of using additional languages in their relations with the Institutions is an important factor in strengthening their identification with the European Union's political project.
4. The official use of the languages referred to in paragraph 1 will be authorised at the Council on the basis of an administrative arrangement concluded between the latter and the requesting Member State, and possibly by another Union Institution or body on the basis of a similar administrative arrangement.
5. These arrangements will be concluded in accordance with the Treaty and with the provisions adopted for its implementation and must comply with the conditions below. The direct or indirect costs associated with implementation of these administrative arrangements by the Union's Institutions and bodies will be borne by the requesting Member State.

(a) *Making public of acts adopted in codecision by the European Parliament and the Council*

The government of a Member State will be able to send the European Parliament and the Council a certified translation of acts adopted in codecision into one of the languages referred to in paragraph 1. The Council will add that translation to its archives and provide a copy of it on request. The Council will ensure that these translations are published on its Internet site. In both cases, attention will be drawn to the fact that the translations in question do not have the status of law.

(b) *Speeches to a meeting of the Council and possibly other Union Institutions or bodies*

The government of a Member State will, if necessary, be able to ask the Council, and possibly other Institutions or bodies (European Parliament or Committee of the Regions), for permission to use one of the languages referred to in paragraph 1 in speeches by one of the members of the Institution or body in question at a meeting (passive interpreting). In the case of the Council, this request will in principle be granted, provided it is made reasonably in advance of the meeting and the necessary staff and equipment are available.

(c) *Written communications to Union Institutions and bodies*

Member States will be able to adopt a legal act providing that, if one of their citizens wishes to send a communication to a Union Institution or body in one of the languages referred to in paragraph 1, he or she shall send the communication to a body designated by that Member State. That body will send the Institution or body in question the text of the communication, with a translation into the language of the Member State referred to in Council Regulation No 1/1958. The same procedure will apply *mutatis mutandis* to the reply from the Institution or body in question.

Where the Union Institutions or bodies have a fixed period of time in which to reply, that period will commence from the date on which the Institution or body in question receives the translation into one of the languages referred to in Council Regulation No 1/1958 from the Member State. The period will cease on the date on which the Union Institution or body sends its reply to the competent body of the Member State in the latter language.

The Council invites the other Institutions to conclude administrative arrangements on this basis.

ANNEX 6

ACORD ENTRE EL REGNE D'ESPANYA

I EL CONSELL DE LA UE

ACUERDO ADMINISTRATIVO ENTRE EL REINO DE ESPAÑA Y EL CONSEJO DE LA UNIÓN EUROPEA

(2006/C 40/02)

El **Reino de España**, por una parte, y el **Consejo de la Unión Europea**, por otra,

Vistas las conclusiones, adoptadas por el Consejo el 13 de junio de 2005, relativas al uso oficial de otras lenguas en el Consejo y, en su caso, en otras instituciones y órganos de la Unión Europea,

Considerando que, además de las lenguas contempladas en el Reglamento nº 1/1958 del Consejo, existen en la Unión otras lenguas que tienen estatuto constitucional de lenguas oficiales en determinados Estados miembros, en la totalidad o en parte de su territorio, o cuyo empleo como lengua nacional está autorizado por la ley,

Considerando que, en el marco de los esfuerzos desplegados para acercar la Unión al conjunto de sus ciudadanos, es necesario tener en cuenta en mayor medida la riqueza que representa su diversidad lingüística, y que la posibilidad de que los ciudadanos utilicen estas otras lenguas en sus relaciones con las instituciones es un factor importante para reforzar su identificación con el proyecto político de la Unión Europea,

Han convenido en celebrar el presente **ACUERDO ADMINISTRATIVO** con el fin de permitir el uso oficial en el Consejo de las lenguas distintas del castellano que tienen estatuto de lenguas oficiales según la Constitución española.

Comunicaciones escritas al Consejo de la Unión Europea

1. Cuando, en aplicación del Derecho español, un ciudadano español desee dirigir al Consejo una comunicación escrita en una lengua distinta del castellano que tenga estatuto de lengua oficial según la Constitución española:
 - a) Deberá remitir esa comunicación al organismo competente designado por el Gobierno español a tal efecto, que la transmitirá a su vez a la Secretaría General del Consejo junto con una traducción al castellano; la fecha de recepción de la comunicación, en particular en caso de que el Consejo disponga de un plazo para enviar una respuesta al ciudadano, será aquella en que el Consejo la reciba del mencionado organismo la traducción.
 - b) El Consejo remitirá su respuesta en castellano a dicho organismo, encargado por el Gobierno español de facilitar al ciudadano una traducción de la respuesta a la lengua de la comunicación.
 - c) El Consejo no se responsabilizará en ningún caso del contenido de estas traducciones, en cuyo texto se mencionará expresamente este extremo.
2. En caso de que el ciudadano autor de la comunicación disponga de un plazo para actuar en contestación a la respuesta del Consejo, y como excepción a lo dispuesto en el punto 1, letra a), el Consejo remitirá directamente al ciudadano su respuesta en castellano, al mismo tiempo que al organismo competente. En su respuesta, el Consejo señalará a la atención del ciudadano que el plazo para actuar en contestación a aquella empieza a correr a partir de la

fecha de recepción de la respuesta en castellano. El Consejo remitirá copia de su respuesta al organismo competente, encargado por el Gobierno español de facilitar al ciudadano una traducción de la respuesta a la lengua de la comunicación, e informará de ello al ciudadano. El Consejo no se responsabilizará en ningún caso del contenido de estas traducciones, en cuyo texto se mencionará expresamente este extremo.

3. Cuando un ciudadano español dirija directamente al Consejo una comunicación en alguna de las lenguas contempladas en el punto 1, el Consejo la devolverá al remitente informándole de que puede volver a dirigirle la comunicación en dicha lengua, pero por mediación del organismo competente designado a tal efecto por el Gobierno español.
4. Las partes en el presente acuerdo administrativo se comprometen a tomar las medidas necesarias para que se respeten en todo momento las normas en materia de confidencialidad de las comunicaciones a que se refiere el presente acuerdo, en particular por lo que respecta a la traducción efectuada por el organismo competente designado por el Gobierno español.

Intervenciones orales durante una sesión del Consejo

5. Los representantes de España podrán, si ha lugar, utilizar en una sesión del Consejo una de las lenguas distintas del castellano reconocidas como lenguas oficiales en la Constitución española en las condiciones siguientes:
 - a) Al comienzo de cada semestre, la Representación Permanente de España entregará a la Secretaría General del Consejo una lista indicativa de las sesiones del Consejo para las cuales cabe la posibilidad de que se presente una solicitud de utilización de una de las mencionadas lenguas.
 - b) Como mínimo siete semanas antes de la sesión del Consejo, la Representación Permanente de España comunicará a la Secretaría General del Consejo la solicitud del representante de España que desee hacer uso de una de las mencionadas lenguas en sus intervenciones orales (interpretación pasiva); la confirmación definitiva de la solicitud deberá producirse a más tardar catorce días naturales antes de la sesión del Consejo.
 - c) Estas solicitudes serán aceptadas en principio, salvo que la Secretaría General del Consejo, tras haber consultado a la Dirección General del Servicio Común de Interpretación y Conferencias, informe a la Representación Permanente de España de que no se dispone de los medios personales y materiales necesarios.
6. Los costes directos e indirectos de la interpretación pasiva que la Dirección General del Servicio Común de Interpretación y Conferencias facture al Consejo serán abonados, incluso en caso de anulación, por la Representación Permanente de España, según lo indicado en los puntos 11 y 12 siguientes.

Publicidad de los actos adoptados por codecisión

7. El Gobierno español, o el organismo que éste designe a tal efecto, podrá realizar traducciones juradas, a las lenguas mencionadas, de los actos de la Unión Europea adoptados por codecisión, tal como aparezcan publicados en el *Diario Oficial de la Unión Europea*, y remitirlas por vía electrónica a la Secretaría General del Consejo.
8. El Consejo conservará estas traducciones juradas en sus archivos y facilitará copia de las mismas a todo ciudadano de la Unión que lo solicite, en la medida de lo posible por vía electrónica.
9. El Consejo establecerá un vínculo entre su sitio de Internet y el del Gobierno español en que se ofrezcan las traducciones. En el sitio de Internet del Consejo, se mencionará, en las lenguas oficiales y de trabajo, que las instituciones de la Unión no se responsabilizan del contenido de las traducciones y que éstas carecen de valor jurídico.
10. En cada traducción jurada, se llamará la atención sobre el hecho de que las instituciones de la Unión no se responsabilizan del contenido de la traducción y que ésta carece de valor jurídico. Se hará una mención en este sentido, en la lengua de que se trate, en la primera página de cada traducción jurada y en el encabezamiento de cada una de sus páginas siguientes, así como en la página inicial del sitio de Internet del Gobierno español en que estas traducciones se encuentren disponibles.

Costes

11. El Gobierno español asumirá los costes directos e indirectos a que pueda dar lugar la aplicación del presente acuerdo administrativo por lo que respecta al Consejo.
12. A tal efecto, la Secretaría General del Consejo presentará semestralmente a la Representación Permanente de España una nota en la que se detallen los mencionados costes. La Representación Permanente de España deberá reembolsar el importe correspondiente en un plazo de un mes a partir de dicha notificación.

Disposiciones finales

13. El presente acuerdo se aplicará a partir de la fecha en que el Gobierno español haya comunicado a la Secretaría General del Consejo el organismo designado para realizar las traducciones contempladas en los puntos 1, 2 y 7, siempre que la Secretaría General del Consejo haya comunicado al Gobierno español que ha adoptado las medidas necesarias para la aplicación del presente acuerdo.
14. Las partes podrán decidir de común acuerdo revisar o finalizar el presente acuerdo administrativo. Las partes realizarán un examen de su aplicación un año después de su entrada en vigor.

ANNEX 7

ACORD ENTRE EL REGNE D'ESPANYA

I LA COMISSIÓ EUROPEA

ACUERDO ADMINISTRATIVO
entre la Comisión Europea y el Reino de España

(2006/C 73/06)

La Comisión Europea, por una parte y el Reino de España, por otra,

Vistas las conclusiones adoptadas por el Consejo de «Asuntos generales y relaciones exteriores» de la Unión Europea, celebrado el 13 de junio de 2005, relativas al empleo oficial de lenguas adicionales en el Consejo y eventualmente en otras Instituciones y Órganos de la Unión Europea,

Considerando lo siguiente:

- (1) Los esfuerzos para acercar la Unión a los ciudadanos exigen que, en la medida de lo posible, se facilite tanto a ellos como a sus representantes, la comunicación con las instituciones en su lengua materna, elemento importante para reforzar su identificación con el proyecto político de la Unión.
- (2) En la Unión existen ya lenguas distintas de las contempladas por el Reglamento nº 1/1958 del Consejo, cuyo estatuto es reconocido por la Constitución de un Estado miembro sobre el conjunto o sobre una parte de su territorio, o cuyo empleo en tanto que lengua nacional, esté autorizado por la Ley,

ACUERDAN concluir el presente **ACUERDO ADMINISTRATIVO** para permitir el uso oficial en la Unión Europea, además del español o castellano, de las otras lenguas que en España disfrutaban de un estatuto reconocido por la Constitución española de 1978.

Cláusula primera

Los ciudadanos españoles, o cualquier otra persona física o jurídica que resida o tenga su sede en España, tendrán, en los términos previstos por el Derecho español y de acuerdo con las conclusiones del Consejo de 13 de junio de 2005, la facultad de dirigir sus comunicaciones escritas a la Comisión europea en cualquiera de las lenguas que, conforme al orden constitucional español, son oficiales dentro del territorio español.

1.1. Cuando la lengua utilizada no sea el español/castellano, dicha facultad se ejercerá mediante el procedimiento siguiente:

- El ciudadano dirigirá su comunicación escrita al organismo competente designado por el Derecho español, el cual la enviará a la Comisión europea junto con una traducción certificada al español/castellano de este organismo.
- La fecha de recepción de la comunicación, en particular en el caso en que la Comisión disponga de un plazo para enviar una respuesta al ciudadano, será aquella en que la Comisión reciba la traducción certificada de dicho organismo.
- La Comisión europea redactará su respuesta en español/castellano y la remitirá al organismo competente antes citado.

- Dicho organismo competente enviará al interesado, a la mayor brevedad, la respuesta de la Comisión, con su traducción certificada en la lengua del documento original.

- Si los servicios competentes de la Comisión decidieran responder en la lengua del documento original, podrán hacerlo y enviar directamente su respuesta al interesado.

- Los eventuales errores de traducción en una lengua diferente del español/castellano, así como la posible mala interpretación de la respuesta como consecuencia de dichos errores, no serán responsabilidad de la Comisión, extremo que se hará constar de forma expresa en el texto de las traducciones.

1.2. Salvo en el caso de que los servicios de la Comisión tengan la capacidad y la voluntad de realizar la traducción con sus medios, la Comisión devolverá al remitente las comunicaciones que reciba en lenguas diferentes del español/castellano que en España disfrutaban de un estatuto reconocido oficialmente por la Constitución española de 1978 y que no vayan acompañadas de su traducción certificada al español/castellano.

En este caso, la Comisión informará al interesado de que el ejercicio de su derecho a dirigirse a esta institución y a obtener respuesta en la lengua de su elección deberá realizarse mediante el envío de la comunicación en dicha lengua al organismo designado a tal efecto por el Derecho español.

1.3. Cuando el ciudadano autor de la comunicación disponga de un plazo para dar curso a la respuesta de la Comisión y no obstante lo dispuesto en el punto 1.1., la Comisión enviará su respuesta en español/castellano directamente al ciudadano al mismo tiempo que al organismo competente. En su respuesta, la Comisión recordará al ciudadano que el plazo para dar curso a la respuesta comenzará a contar a partir de la fecha de recepción de la respuesta en español/castellano. La Comisión enviará copia de su respuesta al organismo competente a fin de que pueda proporcionar al ciudadano una traducción de la misma en la lengua de la comunicación; en su respuesta, la Comisión también llamará la atención del ciudadano sobre este hecho. La Comisión no será responsable en ningún caso de estas traducciones; extremo que se hará constar de forma expresa en el texto de las traducciones.

1.4. En caso de que la Comisión deba responder dentro de un plazo determinado, éste comenzará a contar desde la recepción del documento original acompañado de su traducción certificada en español/castellano. El plazo cesará en el momento en que la Comisión haya enviado su respuesta escrita en español/castellano al organismo competente designado por el Derecho español o desde el momento en que la Comisión haya enviado directamente al interesado su respuesta en la lengua del documento original.

1.5. Las partes del presente acuerdo administrativo se comprometen a adoptar las medidas necesarias para mantener en todo momento la confidencialidad de las comunicaciones amparadas por el presente acuerdo, en particular, en lo que respecta a la traducción efectuada por el organismo competente designado por el Derecho español.

Cláusula segunda

En lo que concierne a la Comisión europea, el gobierno español asumirá los costes directos o indirectos resultantes de la aplicación del presente acuerdo administrativo.

Una vez al año, los servicios competentes de la Comisión pedirán a las autoridades españolas, el reembolso de los gastos

realizados calculados a tanto alzado en función del número de páginas traducidas por ellos de acuerdo con el procedimiento previsto en el presente acuerdo.

Disposición final

El presente acuerdo comenzará a aplicarse a partir del momento en que el gobierno español haya comunicado a la Secretaría General de la Comisión los organismos designados por el Derecho español como organismos competentes para la realización de las traducciones a las que se refiere la cláusula primera.

Bruselas, 21 de diciembre de 2005

La Comisión de las Comunidades Europeas y el Reino de España

Carlos BASTARRECHE

Embajador

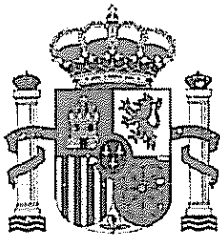
Representante Permanente

Catherine DAY

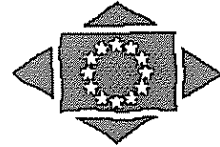
Secretaria General

ANNEX 8

**ACORD ENTRE EL REGNE D'ESPANYA
I EL COMITÈ DE LES REGIONS DE LA UE**

UNIÓN EUROPEA

Comité de las regiones

ACUERDO ADMINISTRATIVO ENTRE EL REINO DE ESPAÑA Y EL COMITÉ DE LAS REGIONES

El Reino de España, por una parte, y el Comité de las Regiones, por otra,

Vistas las conclusiones adoptadas por el Consejo el 13 de junio de 2005, relativas al uso oficial de lenguas adicionales en el Consejo y, en su caso, en otras instituciones y órganos de la Unión Europea,

Considerando que los esfuerzos para acercar la Unión a los ciudadanos exigen facilitar a estos últimos y a sus representantes, en la medida de lo posible, la comunicación con las instituciones en su lengua materna, elemento importante para reforzar su identificación con el proyecto político de la Unión.

Han acordado celebrar el presente ACUERDO ADMINISTRATIVO ENTRE EL REINO DE ESPAÑA Y EL COMITÉ DE LAS REGIONES DE LA UNIÓN EUROPEA para permitir el uso oficial en el Comité de las Regiones de las lenguas distintas del español/castellano que tienen estatuto reconocido por la Constitución Española.

Cláusula primera

1. De acuerdo con las Conclusiones de Consejo de 13 de junio de 2005 antes citadas y en las condiciones previstas en los puntos 2 a 4, cualquier ciudadano español tiene derecho a dirigir una comunicación por escrito al Comité de las Regiones en alguna de las lenguas distintas del español/castellano que, de conformidad con la Constitución Española, cuentan con estatuto oficial en todo o en parte del territorio español.
2. Cuando un ciudadano español desee dirigir al Comité de las Regiones una comunicación por escrito en una de las lenguas indicadas en el punto 1:
 - a) Remitirá esa comunicación al órgano competente designado por el Gobierno Español a tal efecto, que la transmitirá a la Secretaría General del Comité de las Regiones con una traducción certificada de la misma en español/castellano; la fecha de recepción de la comunicación, en particular en el caso en que el Comité de las Regiones disponga de un plazo para enviar una respuesta al ciudadano, será aquella en que el Comité de las Regiones haya recibido la traducción certificada de dicho órgano.
 - b) El Comité de las Regiones enviará su respuesta en español/castellano a dicho órgano, para que este último la remita al interesado con una traducción certificada de la misma en la lengua de la comunicación original. En ningún caso podrá hacerse responsable al Comité de las Regiones de estas traducciones, en cuyo texto se mencionará expresamente esta circunstancia.

3. Cuando el ciudadano autor de la comunicación disponga de un plazo para dar curso a la respuesta del Comité de las Regiones, y como excepción a lo dispuesto en el punto 2, el Comité de las Regiones remitirá su respuesta en español/castellano directamente al ciudadano, informándole de que debería recibir del órgano competente una traducción certificada de la misma en la lengua original de la comunicación. Asimismo, el Comité de las Regiones señalará al ciudadano que el plazo para actuar en contestación a su respuesta empezará a correr a partir de la fecha de recepción de la misma en español/castellano.

El Comité de las Regiones enviará una copia de su respuesta al órgano competente para que este último pueda facilitar al ciudadano una traducción certificada de la misma en la lengua de la comunicación. En ningún caso podrá hacerse responsable al Comité de las Regiones de estas traducciones, en cuyo texto se mencionará expresamente esta circunstancia.

4. Cuando un ciudadano español remita una comunicación directamente al Comité de las Regiones en una de las lenguas contempladas en el punto 1, el Comité de las Regiones la devolverá al remitente, informándole de que ha enviado una copia a la Representación Permanente de España para que ésta solicite al órgano competente designado por el Gobierno español que facilite una traducción oficial en español/castellano.

El Comité de las Regiones también señalará al interesado que responderá a su comunicación lo antes posible a partir de la recepción de la citada traducción. El Comité de las Regiones actuará con arreglo a los procedimientos previstos en los puntos 2 y 3.

5. Las partes firmantes del presente acuerdo administrativo se comprometen a adoptar las medidas necesarias para que se respeten en todo momento las normas en materia de confidencialidad de las comunicaciones cubiertas por el presente acuerdo, en particular en lo que se refiere a la traducción efectuada por el órgano competente designado por el Gobierno español.

Cláusula segunda

6. El uso por uno o varios miembros del Comité de las Regiones, en el curso de un pleno, de cualquiera de las lenguas distintas del español/castellano cuyo estatuto esté reconocido por la Constitución Española será posible en las condiciones siguientes:
 - La Representación Permanente de España comunicará a la Secretaría General del Comité de las Regiones, como mínimo siete semanas antes del pleno de que se trate, la intención de los citados miembros del Comité de las Regiones de usar alguna de estas lenguas en sus Intervenciones orales (interpretación pasiva); la confirmación definitiva de la solicitud se efectuará, a más tardar, catorce días naturales antes de la sesión del Comité.
 - En principio, se dará curso a dicha solicitud, a no ser que la Secretaría General del Comité, tras haber consultado al servicio responsable de la interpretación, informe a la Representación Permanente de España que los medios personales y materiales necesarios no permiten responder positivamente a la solicitud.
7. Los costes directos e indirectos del servicio responsable de la interpretación pasiva, inclusive en caso de anulación, que el servicio responsable de interpretación facture al Comité, correrán a cargo de la Representación Permanente de España, según lo indicado en los puntos 8 y 9 siguientes

Cláusula tercera

8. El Gobierno español *asumirá los costes* directos o indirectos resultantes de la aplicación del presente acuerdo administrativo por el Comité de las Regiones.
9. A tal efecto, la Secretaría General del Comité de las Regiones presentará semestralmente una nota en la que se detallan los mencionados costes cuyo importe deberá ser reembolsado por el Gobierno español en el plazo de un mes a partir de la notificación.

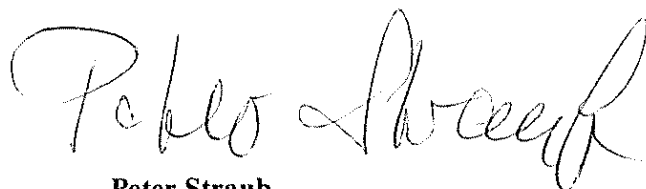
Cláusula cuarta

10. El presente acuerdo se aplicará, una vez firmado, desde que la Secretaría General del Comité haya comunicado al Gobierno español que se han adoptado las medidas necesarias para su aplicación. No obstante, las disposiciones de la cláusula primera sólo serán aplicables cuando el Gobierno español haya comunicado a la Secretaría General del Comité el organismo designado para realizar las traducciones previstas en los puntos 2 y 3.
11. Las partes podrán decidir de común acuerdo revisar o denunciar el presente acuerdo administrativo. Las partes procederán a un examen de su aplicación al año de su entrada en vigor.
12. El Embajador Representante Permanente del Reino de España y el Secretario General del Comité de las Regiones se encargarán de velar por la aplicación del presente acuerdo.

Hecho en Bruselas el 16 de noviembre de 2005

Carlos Bastarreche
Embajador Representante Permanente
de España ante la Unión Europea

Peter Straub
Presidente del Comité
de las Regiones

ANNEX 9

**ACORD ENTRE EL REGNE D'ESPANYA
I EL COMITÈ ECONÒMIC I SOCIAL EUROPEU**

**COMITÉ ECONÓMICO
Y SOCIAL EUROPEO**

REINO DE ESPAÑA

**ACUERDO ADMINISTRATIVO
ENTRE EL COMITÉ ECONÓMICO Y SOCIAL EUROPEO
Y EL REINO DE ESPAÑA**

El Comité Económico y Social Europeo (CESE), por una parte, y el Reino de España, por otra,

Vistas las conclusiones adoptadas por el Consejo de Asuntos Generales y Relaciones Exteriores del 13 de junio de 2005 relativas al uso oficial de otras lenguas en el Consejo y, en su caso, en otras instituciones y órganos de la Unión Europea;

Considerando:

- (1) que los esfuerzos para acercar la Unión a los ciudadanos exigen facilitar a estos últimos y a sus representantes, en la medida de lo posible, la comunicación con las instituciones en su lengua materna, elemento importante para reforzar su identificación con el proyecto político de la Unión.
- (2) que en la Unión existen lenguas, distintas de las indicadas por el Reglamento nº 1/1958 del Consejo, que cuentan con un estatuto reconocido por la Constitución de un Estado miembro en todo o en parte de su territorio y cuyo uso como lengua nacional está autorizado por ley,

HAN CONVENIDO en celebrar el presente **ACUERDO ADMINISTRATIVO** para permitir el uso oficial en el Comité Económico y Social Europeo (CESE) de las lenguas distintas del español o castellano cuyo estatuto está reconocido en España por la Constitución Española de 1978.

Cláusula primera

De acuerdo con las Conclusiones del Consejo de 13 de junio de 2005 y en las condiciones previstas por la legislación española, todo ciudadano español o toda persona física o jurídica residente o con sede en España tendrá derecho a dirigir sus comunicaciones escritas al Comité Económico y Social Europeo (CESE) en cualquiera de las lenguas que, de conformidad con la Constitución Española, tienen estatuto de lengua oficial en el territorio español.

1.1. Cuando la lengua utilizada sea distinta del español/castellano, esta facultad se hará efectiva de acuerdo con el siguiente procedimiento:

- El ciudadano remitirá su comunicación escrita al órgano competente designado por la legislación española, órgano que la transmitirá al Comité Económico y Social Europeo (CESE) junto con una traducción certificada en español/castellano.
- La fecha de recepción de la comunicación, en particular en el caso en que el Comité Económico y Social Europeo (CESE) tenga un plazo para enviar una respuesta al ciudadano, será la fecha en que el Comité Económico y Social Europeo (CESE) reciba la traducción certificada de dicho órgano.
- El Comité Económico y Social Europeo (CESE) redactará su respuesta en español/castellano y la transmitirá al órgano competente.
- El órgano competente enviará lo antes posible al interesado la respuesta del Comité Económico y Social Europeo (CESE) con su traducción certificada en la lengua del documento original.
- Los servicios administrativos del Comité Económico y Social Europeo (CESE) podrán también responder en la lengua del documento original y enviar directamente su respuesta al interesado.

El Comité Económico y Social Europeo (CESE) no se responsabilizará en ningún caso de los posibles errores de traducción en una lengua distinta del español/castellano ni de los consiguientes errores de interpretación de la respuesta, extremo que deberá mencionarse expresamente en el texto de las traducciones.

1.2. Salvo en el caso en que los servicios competentes del Comité Económico y Social Europeo (CESE) tengan la capacidad de realizar ellos mismos la traducción y deseen hacerla, el Comité Económico y Social Europeo (CESE) devolverá al remitente las comunicaciones que reciba en lenguas distintas del español/castellano cuyo estatuto esté oficialmente reconocido en España por la Constitución Española de 1978 y que no vayan acompañadas de una traducción certificada.

En ese caso, el Comité Económico y Social Europeo (CESE) informará al interesado de que para ejercer su derecho a dirigirse a esta institución y obtener una respuesta en la lengua de su elección deberá enviar la comunicación en dicha lengua al órgano designado a tal efecto por la legislación española.

1.3. Cuando el ciudadano autor de la comunicación tenga un plazo para dar curso a la respuesta del Comité Económico y Social Europeo (CESE), y como excepción a lo dispuesto en el punto 1.1, el Comité Económico y Social Europeo (CESE) remitirá su respuesta en español/castellano directamente al ciudadano, al mismo tiempo que al órgano competente. En esta respuesta, el Comité Económico y Social Europeo (CESE) señalará al ciudadano que el

plazo para dar curso a su respuesta empezará a contar a partir de la fecha de recepción de la respuesta en español/castellano. El Comité Económico y Social Europeo (CESE) enviará una copia de su respuesta al órgano competente para que éste último pueda facilitar al ciudadano una traducción certificada de la misma en la lengua de la comunicación. En su respuesta, el Comité Económico y Social Europeo (CESE) informará también al ciudadano de este extremo. El Comité Económico y Social Europeo (CESE) no se responsabilizará en ningún caso de estas traducciones, extremo que deberá mencionarse expresamente en el texto de las mismas.

- 1.4. Si el Comité Económico y Social Europeo (CESE) tuviera un plazo determinado para responder, éste empezará a contar a partir de la fecha de recepción del documento original acompañado de su traducción certificada en español/castellano. Dicho plazo dejará de contar cuando el Comité Económico y Social Europeo (CESE) remita su respuesta escrita en español/castellano al órgano competente designado por la legislación española o cuando el Comité Económico y Social Europeo (CESE) envíe su respuesta directamente al interesado en la lengua del documento original.
- 1.5. Las partes del presente acuerdo administrativo se comprometen a adoptar las medidas necesarias para preservar en todo momento la confidencialidad de las comunicaciones cubiertas por el presente acuerdo, en particular en lo que se refiere a la traducción efectuada por el órgano competente designado por la legislación española.

Cláusula segunda

El Gobierno español asumirá los costes directos o indirectos resultantes de la aplicación del presente acuerdo administrativo en lo que concierne al Comité Económico y Social Europeo (CESE).

A tal efecto, los servicios competentes del Comité Económico y Social Europeo (CESE) pedirán anualmente a las autoridades españolas el reembolso de los gastos realizados calculados a tanto alzado en función del número de páginas traducidas por ellos de acuerdo con el procedimiento previsto en el presente acuerdo. El importe correspondiente habrá de ser reembolsado por el Gobierno español en el plazo de un mes a partir de la notificación.

Cláusula tercera

El presente acuerdo se aplicará a partir de la fecha en que el Gobierno español comunique a la Secretaría General del Comité Económico y Social Europeo (CESE) los órganos competentes designados por la legislación española para realizar las traducciones contempladas en la cláusula primera.

Disposición final

Las partes podrán decidir de común acuerdo revisar el presente acuerdo. El acuerdo podrá ser denunciado por una de las dos partes mediante carta certificada con un preaviso de 3 meses, hasta que se resuelvan los asuntos pendientes.

Hecho en Madrid, el 7 de junio de 2006

Por el Comité Económico
y Social Europeo (CESE)

Por el Reino de España

Patrick VENTURINI
Secretario General

Jesús CALDERA SÁNCHEZ-CAPITÁN
Ministro de Trabajo y Asuntos Sociales

ANNEX 10

**ACORD ENTRE EL REGNE D'ESPANYA
I EL DEFENSOR DEL POBLE EUROPEU**

**ACUERDO ADMINISTRATIVO ENTRE EL REINO DE ESPAÑA Y EL
DEFENSOR DEL PUEBLO EUROPEO**

El Reino de España, por una parte, y el Defensor del Pueblo Europeo, por otra,

Vistas las conclusiones adoptadas en el Consejo de Asuntos Generales y Relaciones Exteriores de la Unión Europea celebrado el 13 de junio de 2005 relativas al uso oficial de otras lenguas en el Consejo y, en su caso, en otros órganos e instituciones de la Unión Europea,

Vistos los artículos 21 y 195 del Tratado constitutivo de la Comunidad Europea y el artículo 107 D del Tratado constitutivo de la Comunidad Europea de la Energía Atómica,

Visto el artículo 314 del Tratado constitutivo de la Comunidad Europea,

Vista la Decisión del Parlamento Europeo sobre el Estatuto del Defensor del Pueblo y sobre las condiciones generales del ejercicio de sus funciones,

Considerando que:

- (1) El empeño en acercar la Unión a los ciudadanos exige que, en la medida de lo posible, se facilite tanto a éstos como a sus representantes la comunicación con las instituciones en su lengua materna, factor importante para reforzar su identificación con el proyecto político de la Unión,
- (2) En la Unión existen lenguas, distintas de las indicadas por el Reglamento n°1/1958 del Consejo, que cuentan con un estatuto reconocido por la Constitución de un Estado miembro en todo o en

parte de su territorio y cuyo uso como lengua nacional está autorizado por ley,

ACUERDAN concluir el presente **ACUERDO ADMINISTRATIVO** con el fin de que, en el marco de las comunicaciones entre el Defensor del Pueblo Europeo y los ciudadanos españoles o residentes en España, pueda hacerse uso oficial de las lenguas que, además del español o castellano, tienen estatuto de lenguas oficiales de acuerdo con lo establecido por la Constitución española de 1978.

Artículo Primero

En aplicación del Derecho español y de conformidad con las conclusiones del Consejo de 13 de junio de 2005, los ciudadanos españoles o cualquier otra persona física o jurídica que resida o tenga su sede en España tendrán el derecho de dirigir sus comunicaciones escritas al Defensor del Pueblo Europeo en cualquiera de las lenguas que, conforme al ordenamiento constitucional español, tengan estatuto de lenguas oficiales en el territorio español.

1.1. Cuando la lengua empleada no sea el español/castellano, dicha facultad se ejercerá mediante el procedimiento siguiente:

- El ciudadano dirigirá su comunicación escrita al organismo competente responsable de las traducciones (denominado en lo sucesivo «el organismo competente»), designado por el Estado español. El organismo competente enviará al Defensor del Pueblo una traducción certificada al español/castellano de dicha comunicación.
- Se considerará fecha de recepción de la comunicación aquélla en que el Defensor del Pueblo reciba la traducción certificada del organismo competente.
- El Defensor del Pueblo redactará su respuesta en español o castellano y la remitirá al organismo competente al que el Gobierno español haya encomendado la labor de proporcionar al ciudadano una traducción certificada de la respuesta en la lengua del documento original. El Defensor del Pueblo informará de ello al ciudadano

interesado mediante una carta tipo en la lengua del documento original.

- El organismo competente enviará sin demora al interesado la traducción certificada de la respuesta del Defensor del Pueblo en la lengua del documento original e informará al Defensor del Pueblo de la fecha de transmisión de la traducción al ciudadano. El organismo competente informará asimismo al Defensor del Pueblo en caso de que se reciba una respuesta del ciudadano a la comunicación del Defensor del Pueblo.

- 1.2.** El Defensor del Pueblo devolverá al remitente las comunicaciones que reciba en las lenguas distintas del español/castellano que tengan en España estatuto oficialmente reconocido por la Constitución Española de 1978 y que no cuenten con su traducción certificada al español/castellano.

En tal caso, el Defensor del Pueblo informará al interesado, mediante una carta tipo en la lengua del documento original, de que, para poder ejercer su derecho de dirigirse a esa institución y obtener una respuesta en la lengua de su elección, deberá enviar la comunicación en dicha lengua al organismo competente designado a tal fin por el Estado español.

- 1.3.** Este organismo proporcionará al Defensor del Pueblo la traducción de las cartas tipo a las lenguas distintas del español/castellano con estatuto reconocido por la Constitución Española de 1978 que serán utilizadas por el Defensor del Pueblo en su correspondencia con los ciudadanos.
- 1.4.** Los posibles retrasos o los errores de traducción en una lengua distinta del español/castellano, así como la incorrecta interpretación de la respuesta que de ello pueda derivarse no serán responsabilidad del Defensor del Pueblo, para quien la versión en español/castellano de las comunicaciones será la única auténtica. Este extremo se hará constar de forma expresa en el texto de las traducciones.
- 1.5.** La transmisión de documentos entre el organismo competente designado por el Estado español y el Defensor del Pueblo, así como las notificaciones previstas en el presente acuerdo administrativo, se

efectuarán por medios electrónicos. Para ello se determinarán direcciones electrónicas específicas.

Artículo Segundo

- 2.1. Las partes del presente acuerdo administrativo se comprometen a adoptar las medidas necesarias para mantener en todo momento el carácter confidencial de las comunicaciones amparadas por el presente acuerdo, en particular en lo que se refiere a las traducciones realizadas por el organismo competente designado por el Estado español.
- 2.2. Cabe señalar que el organismo competente designado por el Estado español deberá atenerse a las disposiciones por las que se incorpora al ordenamiento jurídico español la Directiva 95/46/CE relativa a la protección de las personas físicas en lo que respecta al tratamiento de datos personales y a la libre circulación de estos datos.

Artículo Tercero

- 3.1. Las autoridades españolas pondrán a disposición de los ciudadanos páginas en internet con las versiones del formulario de reclamación y otros documentos informativos del Defensor del Pueblo Europeo destinados a los ciudadanos comunitarios en las lenguas distintas del español/castellano que gozan en España de estatuto oficialmente reconocido por la Constitución Española de 1978.
- 3.2. La página en internet del Defensor del Pueblo Europeo en español/castellano ofrecerá un enlace con las páginas creadas por las autoridades españolas. Las autoridades españolas serán las únicas responsables de los documentos traducidos y de la calidad de su traducción y en ningún caso se podrán imputar responsabilidades al Defensor del Pueblo Europeo a este respecto. Se deberá hacer mención expresa de ello en la página en internet del Defensor del Pueblo Europeo y en las páginas en internet bajo responsabilidad de las autoridades españolas

Disposición final

El presente acuerdo comenzará a aplicarse a partir del momento en que el Gobierno español notifique al Defensor del Pueblo los organismos designados por la legislación española como organismos competentes para efectuar las traducciones en él contempladas.

El Defensor del Pueblo Europeo

El Embajador Representante
Permanente

ANNEX 11

**ACTA DE LA REUNIÓ DE LA MESA
DEL PARLAMENT EUROPEU DE 3 DE JULIOL DE 2006**

(pàgines 10 i 11)

4. Asuntos relacionados con el multilingüismo
- 4.1 Modalidades lingüísticas en el PE: propuesta relativa al uso en el Parlamento Europeo de las lenguas no oficiales con rango constitucional a nivel nacional - Recomendación de la Conferencia de Presidentes

La Mesa

- Toma nota de los documentos siguientes:
 - nota de 24 de abril de 2006 del Secretario General sobre el uso en el Parlamento Europeo de las lenguas no oficiales que disfrutaban de un estatuto reconocido por la Constitución española (PE 371.269/MESA y anexos),
 - resumen de las decisiones de la reunión de la Conferencia de Presidentes de 18 de mayo de 2006 (PE 371.338/CPG),
 - resumen de las decisiones de la reunión de la Mesa de 26 de abril de 2006 (PE 371.242/MESA),
- Toma nota de la recomendación de la Conferencia de Presidentes de 18 de mayo de 2006, por la que se invita a la Mesa a revisar el asunto de las lenguas no oficiales que disfrutaban de un estatuto reconocido por la Constitución española ("lenguas adicionales");
- Oye una intervención del Presidente, quien se refiere a la Resolución del Parlamento, de 11 de diciembre de 1990, sobre las lenguas en la Comunidad Europea y, en particular, sobre la situación de la lengua catalana y las medidas prácticas tomadas a raíz de dicha Resolución en cuanto a la traducción al catalán de algunos documentos del PE;
- Mantiene un amplio intercambio de puntos de vista con la participación de los Sres. FRIEDRICH, MOSCOVICI, ONESTA, TRAKATELLIS, VIDAL-QUADRAS y COCILOVO, Vicepresidentes;
- Revisa su decisión de 18 de mayo y decide apoyar, tras una votación en la que el

Presidente ejerce su voto de calidad de conformidad con el artículo 21 del Reglamento, una propuesta por la que el Parlamento se propone

- aceptar, en la medida de lo posible con arreglo a las capacidades internas, la gestión directa de la correspondencia con los ciudadanos en las lenguas adicionales;
- en caso de que no sea posible gestionar internamente la correspondencia con los ciudadanos en las lenguas adicionales, recurrir a agencias de traducción externas, que el Parlamento determinará, soportando el Gobierno español los gastos incurridos;
- indicar que estos servicios en el ámbito de la correspondencia con los ciudadanos se ofrecen sin perjuicio de las obligaciones formales del Parlamento derivadas de los Tratados y de la legislación vigente;
- aceptar que el Gobierno español traduzca y publique en las lenguas adicionales, bajo su propia responsabilidad, los actos legislativos aprobados mediante el procedimiento de codecisión y que el sitio web del Parlamento indique la existencia de dichas traducciones en los lugares adecuados, marcando los enlaces con las mismas, pero señalando claramente el estatuto legal de dichas traducciones y declinando la responsabilidad del Parlamento;
- revisar el funcionamiento de estas modalidades al cabo de un año;
- encargar al Presidente que transmita la presente decisión de la Mesa a las autoridades españolas.